

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1

ไชยฉัตร โรจน์พลทามล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2562

**The Development of Chinese Language Communication Skills of Tourism
Vocational 1 Students by Using Situation Based Learning**

Chaiyachat Rojponthamon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of The Requirements

For The Degree of Master of Education

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University

2019

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1

เสนอโดย นายไชยฉัตร โรจน์พลทามล

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร โกมารทัต

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองแถม)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร โกมารทัต)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรภา ตันติชูเวช)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม่น โกศล)

วันที่ 15 เดือน มกราคม พ.ศ. 2563

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1
ชื่อผู้เขียน	ไชยฉัตร โรจน์พลทามล
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร โกมารพัทธ์
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประชากรเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ 3) แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. การพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100
2. นักเรียนมีคะแนนประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง
- 3) นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.9

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน , การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้, นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ , ภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยว

Thesis Title	The Development of Chinese Language Communication Skills of Tourism Vocational 1 Students by Using Situation Based Learning
Author	Chaiyachat Rojponthamon
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr.Somporn Gomarathat
Department	Curriculum and Instruction
Academic year	2019

ABSTRACT

The purposes of this experimental research were 1) to develop Chinese communication skills by using situation-based learning of first year vocational certificate students in the tourism program, 2) to study the satisfaction level towards the instruction using situation-based learning of first year vocational certificate students in the tourism program. The target group was 35 vocational certificate students in the tourism program, Pongsawadi Technology College, studying in the second term of 2019 academic year. Research instruments were 1) 8 lesson plans, 3 hours for each plan, totalling 24 hours, 2) the test of Chinese communication skills using situation-based learning, 3) the assessment of Chinese communication skills, and 4) the questionnaire on students' satisfaction towards the instruction using situation-based learning. Statistics used to analyse data were percentages, mean scores and standard deviation.

The results revealed that

1. The scores in development of Chinese communication skills of 35 students, accounted for 100%, were higher than 80%
2. The level of Chinese communication skills was moderate, and 3) the overall students' satisfaction towards the instruction using situation-based learning was at a high level ($\bar{X} = 3.9$).

Key words : Improving Chinese communicate, Situation base learning, Diplomatic students, Chinese for tourism

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1” ฉบับนี้ถูกลงไปด้วยดี เพราะความกรุณาและความช่วยเหลือจากบุคลากร หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ หลายฝ่าย ซึ่งผู้วิจัย ขอกล่าวรายนาม ดังต่อไปนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร โกมารทัต อย่างยิ่ง ที่ท่านอาจารย์ให้ความเมตตากับศิษย์เสมอมา ทั้งยังสละเวลาอันมีค่ายิ่งให้คำชี้แนะกับศิษย์ ช่วยปรับปรุง จัดเกล้าสำนวน ภาษา อีกทั้งยังสืบค้นข้อมูลเพื่อให้ศิษย์ได้เนื้อความที่มีแหล่งอ้างอิงที่ถูกต้อง และท่านอาจารย์ยังเป็นกำลังใจให้ศิษย์ทุกครั้งที่ศิษย์ท้อเสมอ ทำให้ได้งานวิจัยที่สมบูรณ์มากที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอยอย่างยิ่ง ที่ท่านให้ช่วยปรับแก้เนื้อหา ข้อความ การออกแบบสร้างตารางสำหรับนำเสนองานวิจัยเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น อาจารย์ท่านช่วยเปลี่ยนจุดที่ยากให้เป็นง่าย ทำให้ศิษย์มีมุมมองที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น คำแนะนำ และแนวทางทุกอย่าง ศิษย์จะเก็บไว้และนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานวิจัยครั้งนี้เพื่อให้สำเร็จ ลุล่วงตามจุดประสงค์

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือซึ่งมีรายนามดังต่อไปนี้ อาจารย์จริยา วาณิชวิริยะ อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัตย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอย ที่ท่านอาจารย์ให้ความเมตตาตรวจเครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้

ด้วยความเมตตาของอาจารย์ทุกท่าน คำแนะนำและแนวทางให้ศิษย์ได้นำไปปฏิบัติ ได้จริง อันเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการทำวิจัย ทำให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้นจนงานวิจัยครั้งนี้ สำเร็จเป็นผลที่สมบูรณ์ ศิษย์คนนี้จะเคารพอาจารย์ผู้ประคองและชี้แนวทางแก่ศิษย์คนนี้อย่างตลอดไป

ไชยฉัตร โรจน์พลทามล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญตาราง.....	๗
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 นิยามคำศัพท์.....	4
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
2. แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ.....	7
2.2 หลักสูตรภาษาจีนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ.....	10
2.3 หลักสูตรภาษาจีนระดับสถานศึกษา.....	13
2.4 การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน.....	16
2.5 การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning).....	21
2.6 ความพึงพอใจ.....	31
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	41
3.1 ประชากรในการวิจัย.....	41
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย.....	42
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47

สารบัญ

บทที่	หน้า
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4. ผลการศึกษา.....	49
4.1 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัย เทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์.....	50
4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยี พงษ์สวัสดิ์.....	54
5. สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	56
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	58
5.2 อภิปรายผล.....	58
5.3 ข้อค้นพบ.....	61
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	61
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้.....	69
ภาคผนวก ข แผนการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว.....	107
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียน โดยใช้สถานการณ์ เป็นฐานการเรียนรู้.....	115
ภาคผนวก ง หัวข้อและเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน.....	132
ภาคผนวก จ ตารางแสดงคะแนน/ร้อยละของทักษะการสื่อสารภาษาจีนจากแบบ ประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนประกาศนียบัตร วิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน มีผู้ประเมิน 3 คน	134

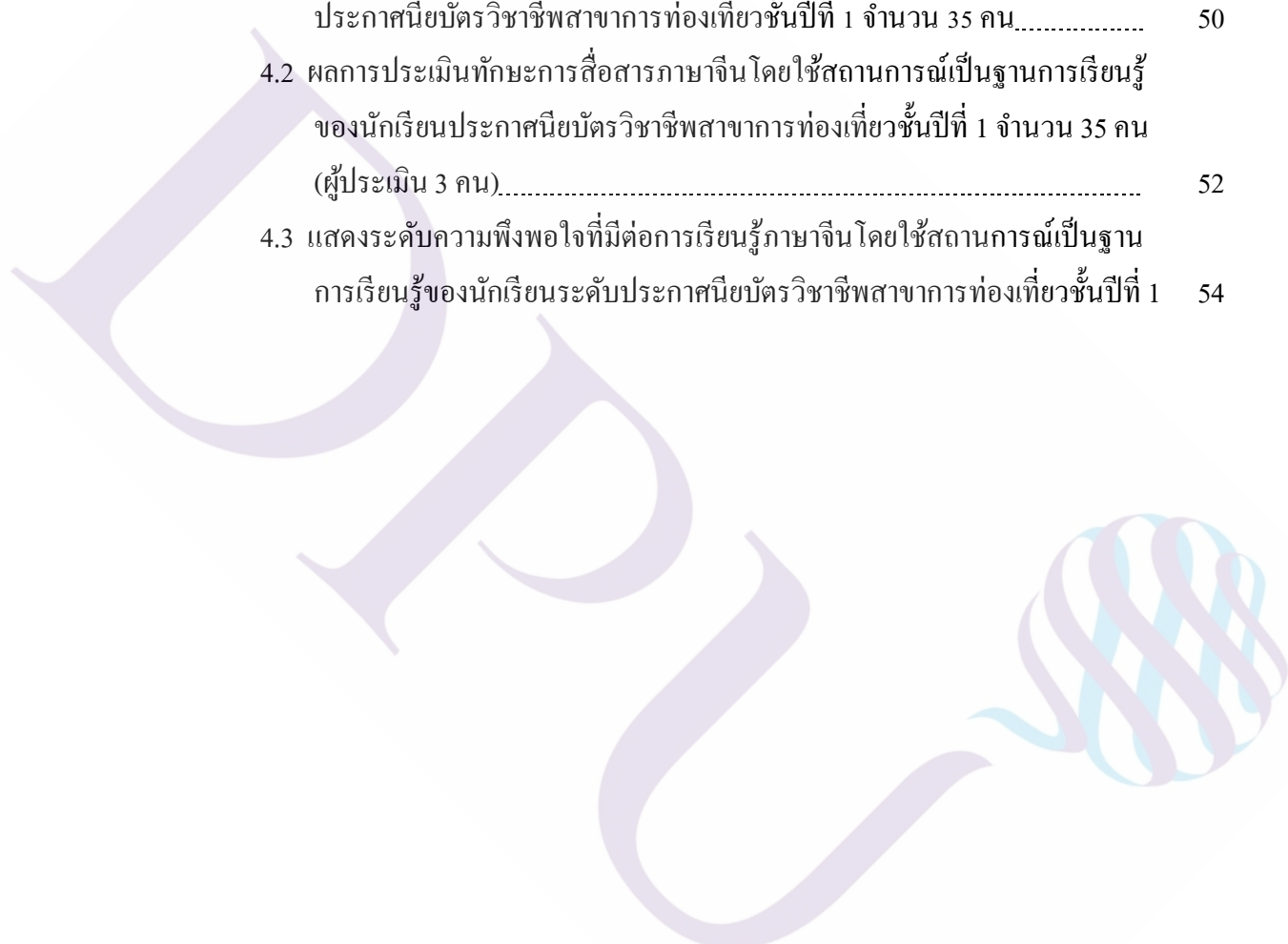
สารบัญ

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์ เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์.....	137
ประวัติผู้เขียน.....	141

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 หัวข้อและเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาของออตเลอร์.....	19
3.1 หัวข้อและเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน.....	43
4.1 ผลการทดสอบการสื่อสารภาษาจีนหลังการเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้ของนักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน.....	50
4.2 ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน (ผู้ประเมิน 3 คน).....	52
4.3 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1	54

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อการสร้างรายได้อันดับต้นๆของประเทศไทย จากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กล่าวว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวปี 2561 และแนวโน้มปี 2562 ในปี 2561 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวนทั้งหมด 38,277,300 คน โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องทุกปี กล่าวคือปี 2558 มีนักท่องเที่ยว 29.92 ล้านคน ปี 2559 มีนักท่องเที่ยว 32.53 ล้านคน ปี 2560 มีนักท่องเที่ยว 35.59 ล้านคน และสอดคล้องกับ กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา (2562) ที่ได้รายงาน 10 อันดับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาไทยมากที่สุด โดยอันดับแรกคือนักท่องเที่ยวชาวจีนซึ่งมีจำนวน 10,535,955 คน รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี 2561 อยู่ที่ 2,007,503.89 ล้านบาท ประเทศจีนยังคงเป็นประเทศอันดับหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้เข้าสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยอยู่ที่ 5.80 แสนล้านบาทและตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2561 ที่มีมาตรการการยกเว้นค่าธรรมเนียม VOA (VISA ON ARRIVAL) ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีน และมีการคาดการณ์ว่าแนวโน้มปี 2562 จะมีนักท่องเที่ยวจีนเดินทางมาท่องเที่ยวไทยจำนวน 11.6-12.0 ล้านคน เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางมาท่องเที่ยวไทยมาก ทำให้ภาคส่วนเอกชน โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวเล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีน

ภาษาจีนมีความสำคัญต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นอย่างมาก โดยปกตินักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่จะพูดภาษาของตนเองคือภาษาจีนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ภาษาจีนมีความจำเป็นในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ด้วยความจำเป็นดังกล่าวสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนได้มีการนำเอาวิชาภาษาจีนบรรจุไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาจำเป็นต้องสื่อสารเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยว

จุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาจีน คือ เพื่อการสื่อสาร การเรียนภาษาทุกภาษานั้น พื้นฐานเบื้องต้นคือการฟังและพูด ถ้านักเรียนฟังและพูดไม่ถูก ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจสิ่งที่จะสื่อ อาจทำให้สารนั้นถูกตีความผิดออกไป สิ่งที่ต้องคำนึงถึงการฟังและพูดอีกอย่างหนึ่งคือ นักเรียนต้องรู้ทักษะการฟังและพูดที่ดี จึงจะทำให้สามารถสื่อสารและฟังผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ ซึ่งทักษะการสื่อสารที่มีความสำคัญในการสื่อสารภาษาต่างประเทศกับนักท่องเที่ยวในอันดับแรกคือทักษะการฟังและการพูดในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

Crookle & Oxford (1990, p.20) กล่าวถึงการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมสถานการณ์เป็นทางเลือกที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนได้อย่างเป็นรูปธรรม นั้นเพราะสถานการณ์ที่สร้างขึ้นเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) ทักษะที่ใช้สามารถนำไปใช้ได้ง่ายกับสถานการณ์จริง นำนักเรียนจากห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เสมือนจริงเป็นวิธีการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองเสมือนอยู่ในสถานการณ์จริง การสรุปผลการเรียนรู้โดยการสะท้อนแนวคิด ประสบการณ์จากสถานการณ์ช่วยถ่ายโยงความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ นักเรียนได้ทำความเข้าใจ วิเคราะห์ความคิด ความรู้สึกต่อกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในสถานการณ์ และสรุป หลักการหรือแนวคิดที่จะนำไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่

ความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานจะช่วยดึงดูดความน่าสนใจให้แก่ นักเรียน ช่วยสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนที่มีความสนใจต่ำได้ นักเรียนจะเคารพซึ่งกันและกัน แก้ปัญหาตามโจทย์สถานการณ์ร่วมกันนักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้นนำบทบาทที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในสถานการณ์จริง โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับออกมาอย่างเป็นระบบ ตามรูปแบบของสถานการณ์จริงช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจเนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน การเรียนรู้มีความหมายต่อตัวนักเรียน มีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ เช่นกระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิดต่างๆ เป็นต้น (เสริมศิริ ลักษณศิริ, 2540, น.272; อินทิรา บุญยาทร, 2542, น.103; ทิศนา แคมมณี, 2550, น.373) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่สนับสนุนการเรียนรู้ดังกล่าว อาทิ พวงมณี ดันติวงศ์ (2550, น. บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการใช้สถานการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่านักศึกษา มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารสื่อสาร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ใน

สถานการณ์จริงได้ เพราะสถานการณ์ที่เรียนใกล้เคียงชีวิตจริง ขั้นตอนของสถานการณ์เข้าใจง่าย และสามารถปฏิบัติได้ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดง

ความคิดเห็นอย่างเต็มที่รวมทั้งช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและรู้จักการทำงานร่วมกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาจีนจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะการฟังและการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิชาชีพของนักเรียน ที่ทำให้นักเรียนได้คิดและแก้ปัญหาได้จริงในสถานการณ์จริง อีกทั้งยังเป็นแรงเสริมให้นักเรียนเกิดการกระตือรือร้นในการสื่อสารภาษาจีนจากสถานการณ์ที่ผู้สอนขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เนื่องจากนักเรียนเป็นนักเรียนสาขาการท่องเที่ยวที่จะต้องทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ในสถานที่ต่างๆ และการทำหน้าที่แต่ละครั้งล้วนพบสถานการณ์ที่ไม่เหมือนกัน จะทำให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาจีนได้เป็นอย่างดีและสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคตต่อไปได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีคะแนนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. นักเรียนมีคะแนนการประเมินการสื่อสารภาษาจีนในระดับมาก
3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในระดับมา

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรเป้าหมาย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 ห้อง 35 คน สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ จังหวัดนนทบุรี

2. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

การเรียนภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

ตัวแปรตาม

1. ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
2. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

3. ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือหน่วยการเรียนรู้จากคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับอาชีวศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยวทั้งหมด 8 หน่วย ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้	หัวข้อที่เรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	打招呼 dazhaohu คำกล่าวทักทาย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	游客个人信息 youke geren xinxi การสอบถามเรื่องส่วนตัวของนักท่องเที่ยว
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	方向地点 fangxiangdidian การสอบถามเส้นทาง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	介绍他人 jieshao taren การแนะนำผู้อื่น
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	去动物园 qu dongwu yuan สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสวนสัตว์
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	酒店房间 jiudian fangjian อธิบายสถานที่พัก
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7	介绍早餐 jieshao zaocan แนะนำอาหารเช้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8	水果饮料 shuiguoyinliao การซื้อเครื่องดื่มและผลไม้

4. ขอบเขตระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2561 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2562 ดำเนินการสอนจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 3 ชั่วโมง รวมเป็นระยะเวลา 24 ชั่วโมง ทั้งหมด 2 เดือน

1.5 นิยามศัพท์

การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาจีน หมายถึง กระบวนการดำเนินการฝึกปฏิบัติการฟังและการพูด สร้างความรู้ความเข้าใจภาษาจีนที่เกี่ยวกับงานการท่องเที่ยวตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอิงเนื้อหาจากสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติฮันบัน (Hanban) ใ้กับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เน้นทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์ เป็นฐานการเรียนรู้ เมื่อจบการเรียนรู้ตามแผน นักเรียนจะสามารถสร้างสถานการณ์เองได้ กระบวนการการเรียนรู้ดังกล่าวนี้

สร้างสถานการณ์ด้วยตนเอง การประเมินการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน ประเมินในหัวข้อที่ดัดแปลงแนวคิดการประเมินของออลเลอร์ (Oller, 1979, p.320-323) ได้หัวข้อ ประเมินครั้งนี้ดังนี้

- 1) ความคล่องในการพูด
- 2) การออกเสียงพยัญชนะ คำศัพท์และข้อความ
- 3) การพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- 4) การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำ
- 5) การสื่อความหมาย
- 6) การใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์

กระบวนการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยของธัญญารัตน์และWei jing ru (2560)เป็นฐานเพื่อกำหนดกระบวนการเรียนรู้ ในงานวิจัยครั้งนี้มี 5 ขั้นตอนคือ ขั้นที่หนึ่ง เริ่มจากขั้นตอนการทบทวน เชื่อมโยงระหว่างความรู้ ที่ได้จากความจำ และทักษะการคิดวิเคราะห์สู่การปฏิบัติจริง ขั้นที่สอง ขั้นตอนการรับรู้โดยใช้ วิธีการเรียนแบบเสียงของครูผู้สอนหรือเรียนแบบเสียงที่มาจากสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน การฝึก ทำซ้ำ ขั้นที่สาม ขั้นตอนการทำความเข้าใจ ทำความเข้าใจโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และ เชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ ขั้นที่สี่ ขั้นตอนการนำไปใช้ นำเนื้อหาที่เรียนตามหน่วยการ เรียนรู้ทั้ง 8 หน่วย สร้างเป็นสถานการณ์จริงและขั้นที่ห้า ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ใช้วัดความสำเร็จในการเรียนภาษาของนักเรียน และประเมินผลเรียนจาก แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้ให้ผลย้อนกลับ การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทั้ง 5 ขั้นตอนจะทำให้ นักเรียนเกิดทักษะการ แก้ปัญหาด้วยตัวเอง เกิดทักษะการสื่อสารที่ดี มีต้นแบบสำหรับการประยุกต์ใช้ในชีวิต

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์ เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์ สวัสดิ์ประกอบด้วยด้านกิจกรรม ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาและด้านการประเมินผล

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนได้นำความรู้จากการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาจีนเพื่อต่อยอดในการเรียนระดับสูงได้ต่อไป
2. นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาจีน จากผู้วิจัยที่ได้ถ่ายทอด สามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันตรงตามสายอาชีพการท่องเที่ยว

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้รายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- 2.2 หลักสูตรภาษาจีนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- 2.3 หลักสูตรภาษาจีนระดับสถานศึกษา
- 2.4 การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน
- 2.5 การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)
- 2.6 ความพึงพอใจ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) ได้รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับอาชีวศึกษาไว้ดังนี้ ในด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการวางแผนมากที่สุด แต่กลับมีผลประเมินมาปรับปรุงในปีต่อน้อยลง ส่วนในด้านหลักสูตร มีสถานศึกษามากมายทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กำหนดเพิ่มสูงมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562) ได้กล่าวถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นหลักสูตรหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือ เทียบเท่า ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และเพื่อยกระดับ การศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษา แห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคน

ระดับฝีมือรวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกณินิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน ให้สอดคล้องกับ ความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม และสามารถประกอบ อาชีพอิสระได้ โดยเปิดโอกาส ให้นักเรียนเลือกระบบ และวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสม ตามศักยภาพ ตามความสนใจและโอกาสของตน ส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัด การศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน สถานประกอบการ และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2562) โดยที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษาในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๖๒ ประกอบกับคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ๖๕๐/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง อนุมัติหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๖๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๑๕(๓) ของประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.๒๕๖๒ จึงออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๖๒ เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้เป็นไปตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด และตามประกาศคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.๒๕๖๒ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตร ตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ อาชีวศึกษา

ฉะนั้น อาศัยตามอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๔๖ และข้อ ๑๕.๒ ของประกาศคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.๒๕๖๒ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงอนุมัติหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๖๒ จำนวน ๑๐ ประเภทวิชา ๖๕ สาขาวิชา โดยสาขาวิชาการท่องเที่ยวจัดอยู่ในประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา(2562) ได้กำหนดหลักการของหลักสูตรแบ่ง ออกเป็น 4 ข้อดังต่อไปนี้ 1) เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลักมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่าด้วยวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษา แห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ และกรอบคุณวุฒิ

อาชีวศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ และการประกอบอาชีพอิสระ 2) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพ

และโอกาสของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ 3) เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานร่วมมือในการศึกษาร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน 4) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการ โดยยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ และสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา(2562) จึงได้กำหนดจุดประสงค์ทางการเรียนรู้ได้ทั้งหมด 6 ข้อดังต่อไปนี้ 1) เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกวิถีการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ 2) เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ 3) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น 4) เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี 5) เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพ 6) เพื่อให้ตระหนัก และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกมีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาการท่องเที่ยว (2562) กล่าวถึงจุดประสงค์ สาขาวิชาไว้ดังนี้ 1) เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ 2) เพื่อให้มีความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้หลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ และหลักการทำงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพการท่องเที่ยวให้ทันต่อ การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี 3) เพื่อให้มีความเข้าใจ ในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงาน

พื้นฐานด้านการท่องเที่ยว 4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวในสถาน ประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งใช้ความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ในระดับสูงขึ้นได้ 5) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานการท่องเที่ยวในสถานประกอบการและประกอบ อาชีพอิสระ รวมทั้งการใช้ความรู้ และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้ 6) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและดำรงชีวิตโดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักการใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างคุ้มค่า คำนึงถึงความปลอดภัยต่อตนเอง ผู้อื่น และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 7) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภท วิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสาขาวิชาการท่องเที่ยว จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ รวมไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิตและเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือ สถาบันสามารถเลือกรายวิชาต่อไปนี้ ไปจัดการเรียนการสอน เพิ่มเติมในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ หรือในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก หรือหมวดวิชาเลือกเสรีได้ ซึ่งภาษาจีนถูกจัดในหลักสูตร 2 วิชา ได้แก่ 20000-1220 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และ 20000-1221 ภาษาจีนเพื่อการ สื่อสารในงานอาชีพ

สรุปได้ว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะในสายวิชาชีพ มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ เลือกวิถีการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพได้อย่าง เหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

2.2 หลักสูตรภาษาจีนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562) กล่าวว่าไว้ว่าภาษาจีนถูกจัดเป็นหนึ่งในกลุ่ม ภาษาต่างประเทศ นักเรียนจึงต้องมีมาตรฐานการศึกษา ได้กำหนดคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพวิชาชีพดังนี้

1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.1 คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ สุจริตความกตัญญูต่อหน้าที่ ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมลักษณะนิสัย ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความมีมนุษยสัมพันธ์ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรักสามัคคี ความขยัน ประหยัด อดทน การพึ่งตนเอง เป็นต้น

1.3 ทักษะทางปัญญา ได้แก่ ความรู้ในหลักทฤษฎี ความสนใจใฝ่รู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เป็นต้น

2) ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป

2.1 สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

2.2 แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2.3 ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมทางสังคม และสิทธิหน้าที่พลเมือง

2.4 พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัยโดยใช้หลักการและกระบวนการด้านสุขศึกษา และพลศึกษา

3) ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

3.1 วางแผน ดำเนินงาน จัดการงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

3.2 ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

3.3 ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพตามหลักและกระบวนการ

3.4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน และเขียนในงานอาชีพทางธุรกิจ

3.5 ใช้ภาษาต่างประเทศในการให้และแลกเปลี่ยนข้อมูล แสดงความคิดเห็น และเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และประกอบอาชีพ

3.6 สนทนาโต้ตอบด้วยภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ

3.7 นำเสนอข้อมูลสินค้า บริการ สถานที่ หรือเหตุการณ์ด้วยภาษาต่างประเทศ

3.8 ติดต่อธุรกิจด้วยภาษาต่างประเทศผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ เช่น ทางโทรศัพท์ เครื่องข่ายอินเทอร์เน็ต อีเมลล์ และเครือข่ายสังคม (Social network) เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562) ได้อนุมัติหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยจัดวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 2 สาขาวิชา ได้แก่ 1) สาขาวิชาการโรงแรม 2) สาขาวิชาการท่องเที่ยวโดยภาษาจีนถูกจัดอยู่ในกลุ่มวิชาชีพเลือกเสรีในลำดับที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ได้แก่ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (20000-1220) และ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ (20000-1221)

ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (20000-1220) (Chinese Communication in Daily Life) โดยมีจุดประสงค์รายวิชาดังนี้ เพื่อให้ 1) รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 2) สามารถฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาจีนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน 3) ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ในรายวิชามีสมรรถนะดังนี้ 1) ฟังและออกเสียง อักษรภาษาจีน 2) อ่านคำและประโยคตามหลักการออกเสียงภาษาจีน 3) สนทนาในสถานการณ์ชีวิตประจำวัน 4) เขียนอักษรจีนตามหลักการเขียนภาษาจีน 5) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ดังนั้นแล้วคำอธิบายรายวิชาคือ ปฏิบัติเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาจีนในชีวิตประจำวันตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การฟัง พูดและออกเสียง อักษรออกเสียง อักษรภาษาจีน การอ่านคำและประโยคการใช้คำศัพท์ จำนวน การสนทนาในสถานการณ์ชีวิตประจำวัน การเขียนอักษรจีนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในสายงานอาชีพ (20000-1221) (Chinese Communication at work) โดยมีจุดประสงค์รายวิชาดังนี้ เพื่อให้ 1) รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาจีนในงานอาชีพ 2) สามารถฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาจีนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในงานอาชีพ 3) ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการใช้ภาษาจีนในงานอาชีพ ในรายวิชามีสมรรถนะดังนี้ 1) ฟัง พูด การใช้ภาษาจีนในสถานการณ์งานอาชีพ 2) สนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ในงานอาชีพ 3) อ่านข้อความและเรื่องสั้น ๆ ภาษาจีนเกี่ยวกับงานอาชีพ 4) เขียนคำศัพท์ จำนวนภาษาจีนง่าย ๆ ในงานอาชีพ ดังนั้นแล้วคำอธิบายรายวิชาคือ ปฏิบัติเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีนในงานอาชีพ ฟัง-ดูการใช้ภาษาจีนในสถานการณ์งานอาชีพ การสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ในงานอาชีพ การอ่านข้อความ เรื่องสั้น ๆ การเขียนคำศัพท์ จำนวนรูปประโยคเบื้องต้นและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาทักษะภาษาจีนในงานอาชีพ

สรุปได้ว่าหลักสูตรภาษาจีนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นวิชาหนึ่งในกลุ่มภาษาต่างประเทศที่กำหนดคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษไว้สามด้าน คือ 1.ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ เรื่องคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรมลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา 2.ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป 3.ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

2.3 หลักสูตรภาษาจีนระดับสถานศึกษา

วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ (2562) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และมาตรา 47 และกฎกระทรวงการประกันคุณภาพ พ.ศ. 2561 กำหนดให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก และหมวด 6 มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในการจัดการศึกษาต่อไปจากการกำหนด ยุทธศาสตร์ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และมาตรฐานการพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา รวมทั้งนำประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2562 เพื่อใช้เป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย 3มาตรฐาน 9ประเด็นการประเมินที่ประกาศใช้โดยให้ใช้มาตรฐานนี้ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้เกิดคุณภาพตามมาตรฐานกำหนด และจากการที่สถานศึกษาได้กำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษา ระยะ 3 ปีระหว่างปีการศึกษา 2560 –2562 เพื่อเป็นหลักในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา 2561 สำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาอย่างเต็มประสิทธิภาพวิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา และมาตรฐานของสถานศึกษา และนำเสนอคณะกรรมการบริหารให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาประจำปีการศึกษา 2562 รวมทั้งน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการในการดำเนินการในการจัดการศึกษา กำหนดกลไกเสริมการพัฒนาเยาวชนให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ THAILAND 4.0 ต่อไป

2.3.1 การเรียนการสอน

1. การเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษานี้ นักเรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกัน สามารถเทียบโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

2. การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในวิธีและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานในขอบเขตสำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะไปสู่บริบทใหม่ สามารถให้คำแนะนำ แก้ปัญหาเฉพาะด้านและรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีส่วนร่วมในคณะทำงานหรือมีการประสานงานกลุ่ม รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2.3.2 การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

การจัดการศึกษาในระบบปกติ ใช้ระยะเวลา 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการดังนี้

1. ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติหรือระบบทวิภาค ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน อาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามเห็นสมควร

2. การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

2.3.3 หน่วยกิต

ให้มีการกำหนดหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต

1. รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย ไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2. รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

3. รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

4. รายวิชาที่ใช้ในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

5. การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการหรือแห่งวิทยาการ ไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง เท่ากับ 4 หน่วยกิต

6. การทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.3.4 สมรรถนะวิชาภาษาจีน

วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ได้กำหนดสมรรถนะวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวของวิชาภาษาจีนไว้ดังนี้

1. ผู้จบชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จะต้องจำคำศัพท์ได้อย่างน้อย 300 คำ
2. ผู้จบชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จะต้องจำคำศัพท์ได้อย่างน้อย 600 คำ
3. ผู้จบชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จะต้องจำคำศัพท์ได้อย่างน้อย 1,200 คำ

และจะต้องสอบผ่านระดับภาษาจีน HSK 1 มากกว่า 120 คะแนน

2.3.5 การประเมินผลการเรียน

เน้นการประเมินสภาพจริง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

เนื่องจากสาขาวิชาที่ผู้วิจัยสอนคือ สาขาการท่องเที่ยว หลักสูตรภาษาจีนในสถานศึกษาจะแตกต่างจากหลักสูตรภาษาจีนระดับประกาศนียบัตร เน้นเนื้อหาเพื่อการท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยปรับวิชาภาษาจีน 1 และภาษาจีน 2 เป็น วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน(Chinese Communication Daily Life) และภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ (Chinese Communication at Work) ซึ่งอิงตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(2562) อีกทั้งยังปรับวิชาภาษาจีน 3 และภาษาจีน 4 เป็นวิชา เสริมภาษาจีน 1 และเสริมภาษาจีน 2 ซึ่งเนื้อหาวิชาเสริมภาษาจีนของสถานศึกษา ผู้วิจัยสามารถออกแบบเนื้อหาสาระได้เอง โดยรายละเอียดมีดังต่อไปนี้

วิชาภาษาจีนเพื่อการในชีวิตประจำวัน (Chinese Communication Daily Life) จุดประสงค์รายวิชามุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถสื่อสารครอบคลุมทั้งการพูดและการฟัง เนื้อหาในชีวิตประจำวัน การนัดสถานที่ การอ่านเวลา การบอกทิศทาง การนับเลขเพื่อความคล่องแคล่ว ในการนับจำนวนนักท่องเที่ยว ทำให้สมรรถนะในรายวิชานี้มุ่งไปที่การสื่อสารโดยการพูด และฟัง เป็นส่วนใหญ่

วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ (Chinese Communication at Work) จุดประสงค์รายวิชาจะต่อเนื่องจากวิชาภาษาจีนเพื่อสื่อสารสื่อสาร 1 โดยสามารถอ่านข้อความ ป้ายข้างถนน อ่านทิศทาง พร้อมทั้งอธิบายภาพ อธิบายสถานที่ที่เป็นภาษาจีนให้แก่นักท่องเที่ยวชาวจีนได้ และสามารถตอบคำถามนักท่องเที่ยวชาวจีนในเรื่องราวแหล่งท่องเที่ยวได้ ทำให้สมรรถนะในรายวิชามุ่งเน้นไปเรื่องการอ่านจับใจความ ได้ตอบ ดีความ จับประเด็น และสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว

วิชาเสริมภาษาจีน 1 เป็นวิชาที่ไม่มุ่งเน้นความรู้ด้านการสื่อสารจากตำรา แต่จะเน้นการสื่อสารจากสถานการณ์จริง โดยจะเน้นไปทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี การชงชา การรำพัด จีนและวิถีชีวิตของคนจีน มารยาทและความแตกต่างทางวัฒนธรรม สมรรถนะรายวิชาจึงเน้นที่การปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเข้าถึงความเป็นจีนอย่างถูกต้อง

วิชาเสริมภาษาจีน 2 มุ่งเน้นความรู้ตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อตอบสนองหลักสูตรสถานศึกษาสาขาการท่องเที่ยว โดยเรียนรู้ความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ จริง ทั้งในประเทศไทยและประเทศจีน โดยแหล่งท่องเที่ยวจะเน้นด้านประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวที่มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน หรือแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญกับประเทศจีน หรือมีอิทธิพลต่อโลก บุคคลสำคัญในอดีต และศึกษาเมืองหลวงมหานครปักกิ่งอย่างละเอียด สมรรถนะวิชาชีพของวิชานี้จึงเน้นเรื่องการขุดเรื่องราวในอดีตให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง สามารถเล่าได้ปากเปล่าและเล่าต่อบุคคลภายนอกได้

สรุปได้ว่าหลักสูตรภาษาจีนระดับสถานศึกษาที่กล่าวไว้ในงานวิจัยนี้ เป็นหลักสูตรภาษาจีนวิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ กำหนดสมรรถนะให้นักเรียนเรียนรู้เพื่อการประกอบอาชีพทำไปใช้จริงในสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะสายงานการท่องเที่ยว

2.4 การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน

ฉัญฉุวรัตน์ มะลาศรีและ Wei Jingru (วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ, 2560, น.82-83) กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนไว้ดังนี้ 1) ขั้นตอนการรับรู้ (感知阶段, Ganzhi Jieduan) ลักษณะเด่นของขั้นตอนการรับรู้คือการรับรู้เนื้อหาผ่านการมอง การฟังและการอ่าน โดยสมองจะบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เก็บไว้ในส่วนของความจำ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดของขั้นตอนนี้คือความสามารถในการจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ของนักเรียน โดยใช้วิธีการเลียนแบบเสียงของครูผู้สอนหรือเลียนแบบเสียงที่มาจากสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน การฝึกทำซ้ำ รวมถึงการสลับที่คำศัพท์หรือรูปประโยคในแบบฝึกหัด เป็นต้น จะช่วยให้

นักเรียนจดจำเนื้อหาคำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมทั้งวิธีการใช้ประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นได้อย่างเป็นธรรมชาติ 2) ขั้นตอนการทำความเข้าใจ (理解阶段, Lijie Jieduan) ลักษณะสำคัญของขั้นตอนนี้คือการนำความรู้ที่ได้รับจากขั้นตอนการรับรู้ มาทำความเข้าใจโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ 3) ขั้นตอนการทบทวน (巩固阶段, Gonggu Jieduan) ขั้นตอนการทบทวนเป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่ได้จากความจำ และทักษะการคิดวิเคราะห์สู่การปฏิบัติจริง นักเรียนต้องฝึกปฏิบัติจนกระทั่งกลายเป็นความสามารถในการใช้ภาษาและข้อมูลเหล่านั้นจะถูกบันทึกลงในสมองจนกลายเป็นความจำระยะยาว 4) ขั้นตอน

5. ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ (反应阶段, Fanying Jieduan) เป็นขั้นตอนที่สำคัญและเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

การวัดและการประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาจีน ซึ่งเป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน สามารถทำได้หลายวิธีและสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอไว้ ดังนี้

เทเลอร์ (Tayler, 1986) แบ่งความสามารถในการสื่อสารออกเป็น 4 ด้านและมีการกำหนดให้แต่ละด้านมีคะแนนสูงสุด 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนเพื่อให้คะแนนแก่ผู้สอบในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จังหวะ และความเร็วเป็นธรรมชาติมีความสัมพันธ์ของข้อความ และการหยุดระหว่างพูด
2. ความถูกต้อง ความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์
3. ขอบเขต มีวงคำศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับที่ดำเนินการสื่อสารจนจบ
4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด การใช้เสียงสูงต่ำ และระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดนั้นอาจเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร

Carroll (1982, pp. 53-55, 134-139) ได้ให้แนวทางการให้คะแนนการสื่อสารไว้ดังนี้

5 คะแนน	สำหรับผู้ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้อง ให้รายละเอียดได้ไม่ติดขัด
4 คะแนน	สำหรับผู้ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้อง ให้รายละเอียดได้เมื่อถามต่อ
3 คะแนน	สำหรับผู้ฟังคำถามแล้วตอบมีความลังเล ไม่ตอบทันที
2 คะแนน	สำหรับผู้ฟังคำถามแล้วตอบผิดและตะกุกตะกักแต่แก้ไขให้ถูกต้องได้
1 คะแนน	สำหรับผู้ฟังคำถามแล้วตอบผิดและตะกุกตะกักแต่แก้ไขได้บ้าง
0 คะแนน	สำหรับผู้ฟังคำถามแล้วไม่เข้าใจคำถาม และไม่พูดเลย

Oller (1979, pp.320-323) ได้กำหนดหัวข้อและเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไว้ 5 ประการ รายละเอียดดังตารางที่ 2.1

1. ความคล่องในการพูด
2. การออกเสียงพยัญชนะ คำศัพท์และข้อความ
3. การพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
4. การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำ
5. การสื่อความหมาย

ตารางที่ 2.1 หัวข้อและเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาของออทิสเตอร์

การประเมิน	คะแนน	ระดับความสามารถ
ความคล่องในการพูด	4	พูดได้ราบรื่นใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	3	พูดช้า หยุดพูดบ้างเป็นบางครั้งบางคราว
	2	พูดช้า ๆ หยุดพูดบ้างเป็นบางครั้งทำให้เข้าใจยาก
	1	พูดหยุดระยะเวลานานมาก ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
	0	พูดตะกุกตะกักจนไม่สามารถเข้าใจได้
การออกเสียง พยัญชนะ ได้ชัดเจน ถูกต้องใน คำศัพท์หรือข้อความ	4	ออกเสียงถูกต้องเกือบทั้งหมด สื่อความถูกต้อง
	3	ออกเสียงชัดเจน ฟังง่าย สื่อความได้เป็นส่วนใหญ่
	2	ออกเสียงชัดเจนพอที่จะทำให้เข้าใจได้
	1	ออกเสียงไม่ชัดเจนจนแทบฟังไม่รู้เรื่อง
	0	ออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้อง ฟังไม่เข้าใจ
พูดได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์	4	พูดได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	3	พูดได้ถูกต้องบางคำ บางประโยค
	2	พูดได้ถูกต้องบางส่วน
	1	พูดได้ทั้งคำและโครงสร้างประโยคแต่ไม่ถูกต้อง
	0	พูดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
การออกเสียงหนัก เบา ใช้ระดับเสียง สูง ต่ำ ได้ถูกต้อง	4	ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน มีการเน้นหนักคำและประโยค
	3	ออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ไม่มีการเน้นหนัก
	2	ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง
	1	ออกเสียงถูกน้อยมาก
	0	ออกเสียงไม่ถูกเลย
การพูดสื่อความหมาย	4	พูดสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	3	พูดสื่อสารได้ดีเป็นธรรมชาติ
	2	พูดสื่อสารได้ดีปานกลางเป็นธรรมชาติ
	1	พูดสื่อสารได้น้อยมากเป็นธรรมชาติ
	0	พูดสื่อสารไม่ได้

Hilsdon (1991, pp.190-191) ได้เสนอวิธีการวัดและประเมินผลการสื่อสารว่ามีผู้ให้คะแนน 2 คน จากนั้นนำคะแนนมารวมกัน การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ

ระดับ 5 (ดีเยี่ยม) หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่อง พูดผิดหลักไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย

ระดับ 4 (ดีมาก) หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่องแม้ว่าจะพูดผิดหลักไวยากรณ์ก็ตาม

ระดับ 3 (พอใช้) หมายถึง สามารถสนทนาได้ดีพอสมควร แต่มีความยุ่งยากในการพูดบ่อย

ระดับ 2 (ผ่าน) หมายถึง สนทนาได้แต่ไม่คล่อง

ระดับ 1 (อ่อนมาก) หมายถึง ไม่สามารถสนทนาให้เข้าใจได้

ระดับ 0 (ใช้ไม่ได้) หมายถึง ไม่สามารถสื่อสารได้เลย

Valette (1977) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการสื่อไว้ 2 ลักษณะคือ การพูดที่มีการควบคุม ซึ่งสามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวอย่างที่สามารถมองเห็นได้ เช่น รูปภาพเป็นสื่อ หรือการให้ตัวอย่างที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทางและให้นักเรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้นอาจจะให้นักเรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด ให้บทบาทแล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วจับบันทึกจากการพูดสัมภาษณ์ ส่วนอีกลักษณะหนึ่ง เป็นการพูดแบบอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้นักเรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียนการสนทนาและการสัมภาษณ์เป็นวิธีที่เหมาะสม นิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด

วารจนา เค้าอัน (2560, น.21) ได้กล่าวว่า วิธีการวัดและประเมินผลการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น สามารถประเมินได้หลายวิธี โดยประเมินจากลักษณะพฤติกรรมของนักเรียนในด้านต่าง ๆ และผู้สอนควรคำนึงถึงการกำหนดเกณฑ์การประเมินต้องเหมาะสมกับระดับของนักเรียน และควรประเมินในสภาพจริงเพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการสอน หรือการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานที่นำไปใช้ในชั้นเรียน สามารถทำให้นักเรียนมีการพัฒนามากน้อยเพียงใด เพื่อนำมาพัฒนา ปรับปรุงการสอนของครูต่อไป

สรุปได้ว่า จากขั้นตอนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนนี้พบว่า เป็นกระบวนการที่สอดคล้องกับงานของผู้วิจัย เพราะการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้จะทำให้ให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนครบทั้ง 4 ขั้นตอนอันได้แก่ ขั้นตอนการรับรู้ ขั้นตอนการทำความเข้าใจ ขั้นตอนการทบทวนและขั้นตอนการนำไปใช้ การสร้างบรรยากาศที่ผู้สอนได้จัดสถานการณ์ไว้ให้ผู้สอนได้แก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง จะยังเป็นแรงเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนได้มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาแนวคิดจากนักการศึกษาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยได้ดัดแปลงแนวคิดของ ออลเลอร์ สร้างแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน 6 ประการ คือ 1) ความคล่องในการพูด 2) การออกเสียงพยัญชนะ คำศัพท์และข้อความ 3) การพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 4) การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำ 5) การสื่อความหมาย และ 6) การใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์

2.5 การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning)

ความหมายของสถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มีนักศึกษากล่าวไว้หลายท่านดังนี้ (Situation Based Learning)

ดวงกมล หน่อแก้ว (2558, น.112-122) การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เสมือนจริง (Simulation Based Learning) ทางพยาบาลศาสตร์ศึกษาเป็นวิธีการเรียนการสอนทางการพยาบาล อย่างหนึ่งที่ต้องการให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยอย่างเป็นองค์รวม

Crookle & Oxford (1990, p.20) กิจกรรมสถานการณ์เป็นทางเลือกที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนได้อย่างเป็นรูปธรรม นั้นเพราะสถานการณ์ที่สร้างขึ้นเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by Doing) ทักษะที่ใช้สามารถนำไปใช้ได้ง่ายกับสถานการณ์จริง นำนักเรียนจากห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง

Sturtridge (1997, p.1) กล่าวว่ากิจกรรมสถานการณ์ คือการจัดการเรียนการสอนให้มีสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยนักเรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์ (participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ นักเรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตัวเองและบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย

Lave (1991) เป็นการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติที่เหมือนกับการใช้ในสถานการณ์จริง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยการจูงใจนักเรียน และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นบริบทและนำความรู้ไปใช้มากกว่าการจดจำ สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้สภาพจริง (Authentic learning environment) ถือว่าเป็นสภาพที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ทฤษฎีนี้เน้นปฏิบัติการทางสังคมและการเรียนรู้จากสภาพจริง นักเรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการปฏิบัติเพื่อสร้างความเข้าใจและพัฒนาการใช้เครื่องมือทางปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเน้นการพัฒนาความสามารถและการลงมือปฏิบัติซึ่งถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญ และการลงมือปฏิบัติไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นการเรียนรู้ถึงความหมายและบริบทของการปฏิบัติด้วย นักเรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายๆกับสถานการณ์จริง

Leo Jones (1983, p.1) ได้ให้ความหมายของการเรียนโดยใช้สถานการณ์ว่า สถานการณ์เป็นตัวแทนของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ห้องเรียนเป็นตัวแทนของสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์บทบาทของนักเรียนนั้นดำเนินไปโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของครู ความสำเร็จหรือล้มเหลวจะเป็นผลมาจากการตัดสินใจของนักเรียนเอง สถานการณ์ ไม่ใช่เกมที่จะมีแต่ความสนุกสนานและพยายามเอาชนะการแข่งขัน แต่นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกว่าเขาต้องทำบทบาทนั้นเพราะต้องรับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของเขาเอง ซึ่งเหมือนกับชีวิตจริงที่ไม่มีคำตอบถูกหรือผิดโดยสิ้นเชิง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, น.151) อธิบายว่าการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นการสอนโดยการสร้างสถานการณ์ขึ้นให้เหมือนจริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด และให้นักเรียนเข้าไปสู่สถานการณ์นั้น นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น และให้ข้อมูลที่คล้ายกับข้อมูลจริงในสถานการณ์นั้นในการตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้แสดงในลักษณะเดียวกันกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

ทศนา แคมมณี (2550, น.370) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้นักเรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540, น.370) อธิบายว่า การใช้สถานการณ์ เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์ที่เป็นปัญหาเพื่อฝึกให้นักเรียนตัดสินใจแก้ปัญหา โดยใช้ความคิดอย่างอิสระ และมีส่วนร่วมหรือบทบาทในสถานการณ์นั้น ๆ ราวกับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเอง ซึ่งนับว่าเป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2530, น.76) กล่าวว่า การสร้างสถานการณ์ คือ การจัดสภาพแวดล้อมเลียนแบบของจริง ให้ใกล้เคียงสภาพความเป็นจริงมากที่สุด และให้นักเรียนได้ฝึกการคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจจากสภาพการณ์ที่เขากำลังเผชิญอยู่นั้น

ไสว พักขาว (2544, น.122) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์เป็นการจัดการเรียนการสอนที่พยายามให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด โดยการสร้างสถานการณ์ขึ้นในห้องเรียนแล้วให้นักเรียนแสดงบทบาทของตนเองตามสถานการณ์นั้น

ความมุ่งหมายของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเลียนแบบสถานการณ์จริง ทั้งนี้เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนให้เกิดความรู้และทักษะที่เกิดจากการได้ปฏิบัติหรือเผชิญในสถานการณ์นั้น ๆ ดังรายละเอียดที่นักการศึกษาท่านให้ข้อคิดเห็นไว้ดังนี้

ชาอุชัย ขมดิษฐ์ (2548, น.223-224) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการใช้การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน นี้อาจมุ่งฝึกให้นักเรียนรู้จักการใช้ทักษะต่าง ๆ ที่ได้เรียนภาคทฤษฎีไปแล้วก่อนเข้าสู่สถานการณ์จริง เพราะในสถานการณ์จริงอาจมีปัญหาด้านผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินในกรณีที่เกิดผิดพลาด นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกการตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากสถานการณ์ การกล้าแสดงออกอันจะเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่สถานการณ์จริงต่อไป

ทิศนา เขมมณี (2550, น.370) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ เป็นวิธีการที่มุ่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงและเกิดความเข้าใจในสถานการณ์หรือเรื่องที่มีตัวแปรจำนวนมากที่มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน

เสริมศรี ลักษณ์ศิริ (2540, น. 271) กล่าวว่า การสอนแบบสถานการณ์มีจุดมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อให้นักเรียนได้พบและรู้จักแก้ปัญหาในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อให้นักเรียนรู้จักหัดคิดสามารถนำเหตุผลมาอภิปราย เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหา 3) เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาในการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักวิพากษ์วิจารณ์ อดทนต่อการถูกวิจารณ์ มีวินัยในตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สำนึกในสิทธิของตนเองและผู้อื่น 4) เพื่อเป็นการเปลี่ยนกิจกรรมการสอนจากการสอนจากการยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลางมาเป็นการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

อินทิรา บุญยาทร (2542, น.102) อธิบายว่า ความมุ่งหมายของการสอนโดยใช้สถานการณ์ประกอบด้วย 1) เพื่อฝึกการคิดวินิจฉัยแก้ปัญหา การควบคุมสถานการณ์ การตัดสินใจในสถานการณ์ที่นักเรียนอาจต้องพบในชีวิตจริง 2) เพื่อฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม สร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การมีวินัยในตนเอง 3) เพื่อฝึกความกล้าของนักเรียน ให้กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีในการแก้ปัญหาต่อไปในอนาคต

ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์สรุปไว้ได้ดังนี้

Leo Jones (1983) การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนซึ่งเป็นเหตุการณ์จากชีวิตจริง ดังนั้น ห้องเรียนจึงกลายเป็นสถานที่สร้างของสถานการณ์ที่เกิดเหตุการณ์จริง และผู้ร่วมแสดง สถานการณ์จึงเป็นตัวแทนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับสถานการณ์ จึงเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของเอกสารการบันทึกและคำรา การ

แสดงบทบาทในสถานการณ์ ผู้ที่แสดงมิใช่เพียงแสดงบทบาทเท่านั้นแต่จะต้องมีการใช้ประสบการณ์ของตนเอง มีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ทิสนา แคมมณี (2550, น.370) กล่าวถึงการสอนโดยใช้สถานการณ์ มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. มีผู้สอนและนักเรียน
2. มีสถานการณ์ ข้อมูล บทบาทและกติกา ที่สะท้อนความเป็นจริง
3. ผู้เล่นในสถานการณ์มีปฏิสัมพันธ์กันหรือมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ ในสถานการณ์นั้น
4. ผู้เล่นหรือผู้สวมบทบาทมีการใช้ข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจ
5. การตัดสินใจส่งผลต่อผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง
6. มีการอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ ข้อมูล และกติกาของสถานการณ์ วิธีการเล่น พฤติกรรมการเล่น และผลการเล่น เพื่อการเรียนรู้
7. มีผลการเรียนรู้ของนักเรียน

การสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมีขั้นตอนที่มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2552, น. 370-373) กล่าวไว้ว่า ผู้สอนเตรียมสถานการณ์ที่จะใช้สอน โดยอาจสร้างขึ้นเองหรืออาจเลือกสถานการณ์ที่มีผู้สร้างไว้แล้ว ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด เมื่อมีสถานการณ์แล้ว ผู้สอนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในสถานการณ์นั้นและควรลงเล่นด้วยตนเอง เพื่อจะได้ทราบถึงข้ออุปสรรคต่าง ๆ ในการเล่น จะได้จัดเตรียมการป้องกันหรือแก้ไขไว้พร้อม ผู้สอนควรเริ่มด้วยการบอกเหตุผลและวัตถุประสงค์กว้าง ๆ แก่นักเรียนว่า การเล่นในสถานการณ์นี้จะให้อะไรและเหตุผลใดจึงมาเล่นกัน ต่อไปจึงค่อยให้ภาพรวมของสถานการณ์ทั้งหมด แล้วจึงให้รายละเอียดที่จำเป็น เช่น กติกา บทบาท เมื่อทุกคนเข้าใจพอสมควรแล้ว จึงให้เล่นได้ การเล่นในสถานการณ์ในขณะที่นักเรียนกำลังเล่นในสถานการณ์นั้น ผู้สอนควรติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเล่นของนักเรียนและจดบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ให้คำปรึกษาตามความจำเป็น รวมทั้งแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น การอภิปราย ควรมุ่งประเด็นไปที่การเรียนรู้ความเป็นจริงว่า ในความเป็นจริงสถานการณ์เป็นอย่างไร และอะไรเป็นปัจจัยที่มีผลต่อสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งนักเรียนมักได้เรียนรู้จากการเล่นของตนในสถานการณ์นั้น จึงทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เมื่อได้เรียนรู้ความเป็นจริงแล้ว การอภิปรายขยายต่อไปว่า เราควรจะให้สถานการณ์นั้นคงอยู่ หรือ เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างไร และจะทำอย่างไรจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548, น. 224) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์ มี 3 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นสอน 3) ขั้นสรุปอภิปรายผล

อินทิรา บุญยาทร (2542, น. 102-103) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์ ต้องประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสอน

1.1 กำหนดจุดประสงค์

1.2 กำหนดสถานการณ์

2. ขั้นสอนดำเนินการสอน

2.1 ผู้สอนเสนอสถานการณ์โดยอาจใช้วิธีต่อไปนี้

2.2 นักเรียนศึกษาปัญหาและหาแนวทางที่จะแก้ปัญหาอาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อยร่วมกัน

แสดงความคิดเห็น

2.3 นักเรียนเสนอแนวทางแก้ปัญหา

3. ขั้นสอนอภิปรายและสรุปผล

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540, น. 271) อธิบายขั้นตอนของการสอนแบบใช้สถานการณ์ จะต้องประกอบไปด้วย 1) ขั้นนำ 2) ขั้นการเข้าร่วม 3) ขั้นแสดง 4) ขั้นอภิปราย 5) ขั้นสรุปและประเมินผลโดยนักเรียนเริ่มแสดงตามข้อตกลง ผู้สอนมีหน้าที่แนะนำและดูแลให้การแสดงดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ ผู้สอนอาจสังเกตแล้วบันทึกพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำมาวิเคราะห์สำหรับการแก้ไขพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่พึงประสงค์ต่อไป

ดวงกมล หน่อแก้ว (2558, น. 112-122) การจัดการเรียนการสอน โดยใช้สถานการณ์เสมือนจริงมีแนวปฏิบัติ 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นเตรียมการขั้นตอนนี้ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมผู้สอน การเตรียมความพร้อมนักเรียน และการจัดเตรียมห้องปฏิบัติการเสมือนจริง ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมผู้สอน ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้เป็นผู้ชี้แนะแนวทางให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยเป็นผู้นำการสะท้อนคิดในช่วงสรุปผลการปฏิบัติ และเป็นผู้แนะนำให้นักเรียนใช้การสืบค้นข้อมูลด้วยหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อการตัดสินใจทางการพยาบาล ผู้สอนจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพในบทบาทหน้าที่สำคัญนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างครบถ้วนการจัดเตรียมโจทย์สถานการณ์ (simulation scenario) ผู้สอนต้องออกแบบโจทย์สถานการณ์เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยที่มีปัญหาสุขภาพลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียน ได้เรียนรู้ อย่างหลากหลาย การออกแบบต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมการเรียนรู้และความเป็นปัจเจกบุคคลของนักเรียน ความยากง่ายและความซับซ้อนของโจทย์สถานการณ์กำหนดจากระดับความรู้พื้นฐานของ

นักเรียน วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง ผู้สอนจึงไม่ควรเปิดเผยเนื้อหา รายละเอียดทั้งหมดของโจทย์สถานการณ์ให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการฝึก (Gloe et al., 2013) ในกรณีที่มีการเลือกชนิดการเรียนรู้จากหุ่นมนุษย์เสมือนจริง ผู้สอนต้องลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อควบคุมให้หุ่นมีการเปลี่ยนแปลงตามที่กำหนดและควรทดสอบความสมบูรณ์ของโปรแกรม ก่อนดำเนินการสอนการจัดเตรียมการประเมินผลนักเรียน ผู้สอนออกแบบการประเมินผลนักเรียนที่ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และจัดทำแบบประเมินพร้อมทั้งคู่มือการใช้แบบประเมินให้ แล้วเสร็จก่อนดำเนินการสอน ผู้ประเมินทุกคนต้องฝึกฝนวิธีการใช้แบบประเมินให้มีความ สอดคล้องกันเพื่อให้การประเมินผลนักเรียนมีความเที่ยงตรงยุติธรรม

2. การเตรียมความพร้อมนักเรียน ผู้สอนปฐมนิเทศรายละเอียดของการเรียนรู้โดยใช้ สถานการณ์เสมือนจริงให้นักเรียนได้รับทราบอย่างละเอียด และทำข้อตกลงเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียน พึงปฏิบัติเช่น การทบทวนความรู้ก่อนเรียน การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีร่วมกัน การเคารพให้ เกียรติซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่มนักเรียนด้วยกันและผู้สอน ความตั้งใจในการปฏิบัติและการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วงที่มีการสะท้อนคิดการปฏิบัติ

3. การจัดเตรียมห้องปฏิบัติการเสมือนจริง (simulation lab) ผู้สอนต้องจัดเตรียม ห้องปฏิบัติการให้มีบรรยากาศ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง การตกแต่งหุ่น การจัดเตรียมผู้แสดงเสริม บทบาทต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับโจทย์สถานการณ์ให้ครบถ้วนและเหมือนจริงมากที่สุด (realistic environment) การจัดเตรียมความพร้อมดังกล่าวช่วยให้นักเรียนได้ซึมซับบรรยากาศการดูแลผู้ป่วย ช่วยกระตุ้นกระบวนการคิดเพื่อประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกับทักษะทางปัญญา การสร้างเจตคติที่ดีต่อ การดูแลผู้ป่วยและครอบครัว และการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อให้การดูแลผู้ป่วยด้วยตนเองทุก ขั้นตอน (Edgecombe, Seaton, Monahan, Meyer, LePage, & Erlam, 2013)

กชกร ชรรมนาศีล (2558) ได้นำเสนอบทความการจัดการความรู้ร่วมกับการวิจัย โดยใช้ Simulation Based Learning ในรายวิชาการรักษาพยาบาลขั้นต้นกลุ่มวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2561 1) ขึ้นปัญหาการจัดการเรียนการสอนจากการประเมิน สอบถาม นักเรียนรายวิชาการรักษาพยาบาลขั้นต้นในปีที่ผ่านมา พบว่านักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหา จำไม่ได้ สอบไม่ผ่าน นำความรู้ ไปใช้ในการฝึกปฏิบัติไม่ได้ นักศึกษาเบื่อหน่ายกับการเรียนการสอนรูปแบบเดิม ทำให้ไม่สนใจเรียนและตัวผู้สอนก็เบื่อหน่ายพฤติกรรมของนักศึกษา โดยมีข้อมูล สนับสนุนเพิ่มเติมคือการประเมินผลความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตประจำปีการศึกษา 2557-2558 พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจสูงในด้านคุณธรรมจริยธรรม ($X=4.00$) แต่มีความพึงพอใจ ปานกลาง ด้านความรู้ ทักษะทางปัญญา และทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ ($X=3.43, 3.31$ และ 3.57) จาก ปัญหาดังกล่าวจึงมีการประชุมกลุ่มวิชาต้องปรับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ต้องจัดการ

อย่างไรให้เหมาะสมกับนักเรียน กระตุ้นความสนใจและเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน จึงมองหาแหล่งสนับสนุนที่มีภายในวิทยาลัยที่เอื้อต่อการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน ซึ่งทางวิทยาลัยได้มีการจัดซื้อหุ่นปฏิบัติการขั้นสูง (Simman 3G) ด้วยเหตุนี้ทางกลุ่มวิชาจึงได้คิดรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ Simulation Based Learning: SBL มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนภาคทฤษฎีมากยิ่งขึ้น มีความพร้อมความมั่นใจในการฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยในสถานการณ์จริงมากขึ้น 2) ขึ้นแสวงหาความรู้การสรุปจากการศึกษาดูงาน เรื่อง การใช้ Simulation Lab (simman 3G) ที่ประเทศสิงคโปร์ โดยอาจารย์ผู้สอนได้เป็นตัวแทนสาขาเข้าอบรม จึงได้นำความรู้จากการอบรมครั้งนี้ มาสรุปและต่อยอดจากการอบรม นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมในรายวิชาการรักษาพยาบาลขั้นต้น อีกทั้งทางวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ได้เห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ได้มีการจัดอบรมเรื่อง “การพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์เสมือนจริง (Simulation Based Learning) และได้มีส่งอบรมการใช้ Simulation Lab ที่ คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้สอนเป็นระยะ จากการสั่งสมประสบการณ์ความรู้ในรูปแบบที่หลากหลายจึงนำมาจัดทำกรปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาขึ้น 3) ขึ้นปฏิบัติจริงกลุ่มวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนจึงมีมติว่า ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนจากเดิมเน้นการบรรยายเปลี่ยนเป็นรูปแบบใหม่ เน้นสอนกลุ่มย่อย/ฝึกทักษะ/ใช้

สถานการณ์เสมือนจริง(simulation lab) กรณีศึกษาและการบรรยาย เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ Simulation Based learning และดำเนินงานวิจัยร่วมด้วย ดำเนินการเรียนรู้โดยการแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน(ดังภาพ) เรียนรู้กลุ่มละ 2 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์โดยมีการเรียนรู้ทางภาคทฤษฎี การใช้ Simulation Lab และ การตรวจร่างกายโดยหุ่นเฉพาะส่วนและผู้ป่วยจำลอง

กรมวิชาการ (2525, น.261 – 269) ได้เสนอขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์ไว้ดังนี้

1. ครูพบนักเรียนเพื่ออธิบายถึงการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือสำหรับการค้นคว้า หนังสือพิมพ์ บทความจากวารสาร เอกสารต่าง ๆ ซึ่งควรเป็นปัจจุบัน และทันต่อเหตุการณ์
2. ให้นักเรียนศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่ครูแนะนำ
3. ครูแนะนำวิธีการเรียน โดยใช้สถานการณ์โดยเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสั้น ๆ และมอบหมายบทบาท ซึ่งจะบอกบทบาทเพียง 3-4 ประโยคสั้น ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เลียนแบบใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร และบอกถึงประวัติ อุปนิสัยของบุคคลที่เลียนแบบในเรื่องพอสังเขป

4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม เลือกบทบาทสมมุติแล้วแยกย้ายไปฝึกซ้อม เพื่อให้การแสดงเป็นไปอย่างสมจริง

5. ให้นักเรียนดูการแสดงบทบาท และสมาชิกในแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายให้ข้อคิดเห็น โดยนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษาข้อมูล มาประกอบการตัดสินใจและร่วมกันทำข้อสรุป

6. ครูและนักเรียนทั้งหมดร่วมกันสรุปปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุในสถานการณ์ เพื่อนำมาอภิปราย เพื่อที่จะได้ทำให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริงในสังคมยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่ได้จากการใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มีประโยชน์มากมายโดยมีนักวิชาการได้กล่าวถึงดังนี้

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536, น. 37-38) ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้สถานการณ์ในการเรียนการสอนไว้ดังนี้ 1) ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ซึ่งแสดงออกภายใต้สถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง 2) จากการปฏิบัติการของนักเรียนในสถานการณ์ จะสามารถบอกได้ว่าเขาได้นำหลักการหรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วนำมาใช้แค่ไหน อย่างไร 3) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ประสพเฉพาะความเป็นจริงที่เลือกสรรแล้ว ซึ่งจะมีระดับความยากง่าย และความสลับซับซ้อนที่เหมาะสมกับพื้นฐานของนักเรียน

จุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์ มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนะถึงจุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์ ไว้ดังนี้

อินทิรา บุญยาท (2542, น. 103) กล่าวว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์มีจุดเด่น ดังนี้

1. เป็นวิธีที่ดึงดูดความสนใจ จูงใจให้เกิดความพยายาม และเกิดความสนุกสนานในการเรียน
2. ฝึกนักเรียนให้เคารพในกฎ กติกา การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การทำงานเป็นกลุ่ม
3. นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ เรียนรู้การตัดสินใจ เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา นับเป็นวิธีเรียนที่ได้ความรู้แบบคงทน
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างจริงจัง
5. เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากสำหรับนักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ

เสริมศิริ ลักษณะศิริ (2540, น. 272) กล่าวว่า จุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์ ประกอบด้วย

1. เป็นการถ่ายทอดความรู้ว่ามีระบบ
2. เปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้สอนมาเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง

3. เป็นประโยชน์ต่อการใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจปัญหาอื่น ๆ ต่อไป
4. ช่วยให้นักเรียนได้เผชิญปัญหามากมายในระยะเวลาอันจำกัด
5. ส่งเสริมการแสดงออกทางทำทางประกอบการแสดงและการพูด
6. ช่วยพัฒนาความรู้สึกและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อผู้อื่น
7. ช่วยพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ
8. ช่วยแก้ปัญหาที่ยุ่งยากเป็นปัญหาที่ง่ายขึ้น การตัดสินใจปัญหาแม้จะผิดพลาดก็ไม่ทำให้เกิดผลเสียหาย

เกิดผลเสียหาย

9. ช่วยให้นักเรียนได้พบกับสภาพการณ์ก่อนที่จะเกิดในชีวิตจริง และทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน

10. ช่วยให้นักเรียนตื่นตัว ให้ความร่วมมือโดยไม่คิดถึงการแข่งขัน และกล้าแสดงความคิดเห็น

11. ช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานร่าเริง

ชาอุชัย ยมดิษฐ์ (2548, น. 224-225) อธิบายว่า จุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์ มีดังนี้

1. ทำให้เข้าใจสถานการณ์จริงได้ก่อนปฏิบัติงานจริง
2. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการกล้าแสดงออกของนักเรียน
3. ฝึกการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับผู้สอน
4. ช่วยนำสถานการณ์ที่มีข้อจำกัดในการปฏิบัติจริงมาฝึกได้ก่อนใช้ทักษะขั้นสูงในสถานการณ์จริงต่อไป

ทิสนา เขมมณี (2550, น. 373) กล่าวว่า จุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์ มีดังนี้

1. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจเนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง

2. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน การเรียนรู้มีความหมายต่อตัวนักเรียน

3. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิด เป็นต้น

ผู้วิจัยจึงได้สรุปจุดเด่นของการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานกลุ่ม ซึ่งต้องเคารพในกติกาการเรียน

2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม
3. พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา กล้าตัดสินใจ
4. เป็นการเรียนที่ทำให้นักเรียนตื่นตัว กล้าแสดงความคิดเห็น
5. ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ง่าย ประจักษ์ด้วยตนเอง

ข้อจำกัดของการสอนโดยใช้สถานการณ์

ทศนา เขมมณี (2550, น. 373) กล่าวถึง ข้อจำกัดของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ ไว้ดังนี้

1. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง เพราะต้องมีวัสดุอุปกรณ์ และข้อมูลสำหรับผู้เล่นทุกคน และสถานการณ์บางเรื่องมีราคาแพง
2. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่ใช้เวลามาก เพราะต้องใช้เวลาแก่ผู้เล่นในการเล่นและการอภิปราย
3. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่ต้องใช้เวลาในการเตรียมการมาก ผู้สอนต้องศึกษารายละเอียด และลองเล่นด้วยตนเอง และในกรณีที่ต้องสร้างสถานการณ์เอง ยังต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น
4. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่ต้องพึ่งสถานการณ์ ถ้าไม่มีสถานการณ์ที่ตรงกับวัตถุประสงค์หรือความต้องการ ผู้สอนต้องสร้างขึ้นเอง ถ้าผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสร้างสถานการณ์เพียงพอ ก็จะไม่สามารถสร้างได้
5. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เล่นและแสดงออกอย่างหลากหลาย จึงเป็นการยากสำหรับผู้สอนในการนำการอภิปรายให้ไปสู่การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

อินทรา บุญยาทร (2542, น. 103) กล่าวว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์มี ข้อจำกัดดังนี้

1. สถานการณ์ไม่ใช่สถานการณ์จริง จึงเป็นสถานการณ์ที่ง่ายกว่าสถานการณ์จริง
2. ผู้สอนต้องใช้เวลาในการเตรียมสร้างสถานการณ์ และมักจะได้ผลไม่คุ้มทุน ผู้สอนจึงไม่นิยมทำ
3. ถ้ามีความซับซ้อนนักเรียนจะสับสน ถ้าง่ายไปนักเรียนก็เบื่อหน่าย
4. ไม่สามารถปรับให้เข้ากับความต้องการเฉพาะของแต่ละบุคคล

เสริมศิริ ลักษณะศิริ (2540, น. 272) กล่าวถึง ข้อจำกัดของการสอนโดยใช้สถานการณ์ประกอบไปด้วย

1. การแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับสถานการณ์จริงๆ โดยใช้สถานการณ์ เป็นการยากที่จะทำให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

2. บางครั้งการแสดงไปกระทบกระเทือนใจนักเรียนบางคน ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงความรู้สึกรู้สึกที่แท้จริงจากข้อ 2 อาจทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามที่คาดหวังไว้

ชาอุชัย ยมดิษฐ์ (2548, น. 224-225) อธิบายว่า ข้อจำกัดของวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์ มีดังนี้

1. ต้องใช้เวลามากในการเตรียม
2. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก
3. ต้องอาศัยความสามารถและการตัดสินใจของผู้สอนที่มีทักษะและประสบการณ์
4. ถ้าควบคุมไม่ดีจะไม่ได้ผลตามบทเรียนที่ต้องการ

ผู้วิจัยจึงได้กล่าวถึงข้อจำกัดของการสอนโดยใช้สถานการณ์ไว้ดังนี้

1. ถ้าผู้สอนไม่สามารถคุมสถานการณ์ได้จะทำให้ไม่ได้ผลตามต้องการ
2. ผู้สอนจะต้องใช้เวลาในการเตรียมตัวมาก
3. เป็นการสอนที่ยากสำหรับผู้สอนที่จะนำการอภิปรายไปสู่การเรียนได้ตาม

วัตถุประสงค์

ผู้วิจัยจึงสรุปประโยชน์ของการใช้สถานการณ์ต่าง ๆ ในการเรียนการสอน คือ การสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้ เกิดทักษะการแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง เกิดทักษะการสื่อสาร มีกระบวนการและขั้นตอนที่เป็นแม่แบบสำหรับการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รวมถึงการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ที่นักเรียนประมวลแล้วว่าเสี่ยงให้เกิดอันตรายแก่ตนเอง เป็นภูมิคุ้มกันชั้นยอดแก่นักเรียนเอง ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถานการณ์ 8 สถานการณ์ แบ่งออกเป็น 8 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเนื้อหาจะเป็นส่วนหนึ่งเกี่ยวกับงานการท่องเที่ยว สอดคล้องกับสมรรถวิชาชีพของนักเรียน ก่อเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนเอง

2.6 ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นเรื่องที่สนใจศึกษากันมากในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรหรือหน่วยงานประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กร องค์กรใดก็ตามหากบุคคลในองค์กรไม่พึงพอใจ ในการปฏิบัติงานก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติงานต่ำ คุณภาพงานก็ลดลง มีการขาดงาน ลาออกจากงาน เป็นต้น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลในองค์กรมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ก็จะทำให้ การปฏิบัติงานได้ผลดี มีประสิทธิภาพและยังเป็นเครื่องหมาย

แสดงให้เห็นถึงการบริหารงานที่ดี ความหมายของความพึงพอใจ นักการศึกษาได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้หลายท่าน ดังจะนำมากล่าวดังต่อไปนี้

เรียม ศรีทอง (2542, น.152) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกนึกคิด โดยรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานเชิงบวก

สร้อยตระกูล ดิวยานนท์ (2541, น. 133) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นทัศนคติหรือความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบโดยเฉพาะของผู้ปฏิบัติงานซึ่งเกี่ยวกับงาน ซึ่งทัศนคติดังกล่าว ประกอบด้วย องค์ประกอบทางด้านความคิดความเข้าใจ (Cognitive Component) องค์ประกอบ ด้านความรู้สึก (Affective Component) และตัดองค์ประกอบด้วยแนวโน้มของพฤติกรรม (Behavior Tendency Component) ซึ่งส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรม

Gilmer (1975, pp. 392-393) ให้ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ว่าคือผลของทัศนคติต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงาน และมีส่วนสัมพันธ์กับลักษณะงานและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งความพอใจนั้น ได้แก่ รู้สึกมีความสำเร็จในผลงานรู้สึกว่าได้รับการยกย่องและรู้สึกว่ามีโอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

Good (1973, p. 320) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง คุณภาพสภาพหรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ และทัศนคติของบุคคลที่มีต่องานเขา

กล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจย่อมก่อให้เกิดงาน เกิดความสำเร็จในเนื้องาน ซึ่งจะส่งผลต่องานที่ออกมา และมีความรู้สึกว่าได้รับการยกย่องและมีโอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกพร ศรีญาณลักษณ์ (2551, น. บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ชั้นปี และกลุ่มวิชากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งพัฒนามาจากรูปแบบการเรียนรู้อิงของกราชาและไรซ์แมน (Grasha and Riechmann) มีค่าความเชื่อมั่น .89 ผลวิจัยพบว่า 1) นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เรียนภาษาจีนมีรูปแบบการเรียนภาษาจีนแบบมีส่วนร่วมเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นแบบอิสระแบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขันและแบบหลีกเลี่ยง ตามลำดับ 2) นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เรียนภาษาจีนที่มีเพศต่างกันมีรูปแบบการเรียนภาษาจีนไม่แตกต่างกัน นิสิตที่มีชั้นปีต่างกันมีรูปแบบการเรียนภาษาจีนแบบหลีกเลี่ยงและ

แบบพึ่งพาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตที่มีกลุ่มวิชาต่างกันมีรูปแบบการเรียนภาษาจีนแบบหลักเคียงและแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โชติกานต์ ไชบุญ (2559, น. บทคัดย่อ) เกี่ยวกับการรวบรวมกลยุทธ์การสอนภาษาจีน พร้อมทั้งกลยุทธ์การสอนคำศัพท์ภาษาจีนจากผลงานวิจัย ที่ผ่านมานงานวิจัยหลายฉบับได้พูดถึงปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชาวไทยไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาจีนโดยทั่วไปมักพบปัญหาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน และข้อผิดพลาดจากการใช้คำศัพท์ต่าง ๆ นักเรียนส่วนใหญ่ขาดกลยุทธ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน เนื่องจากคำศัพท์เป็นหัวใจและเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา

ดวงกมล หน่อแก้ว (2558, น. บทคัดย่อ) การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เสมือนจริงเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนทางพยาบาลศาสตร์ศึกษาให้ได้รับประสบการณ์ การดูแลผู้ป่วยอย่างเป็นองค์รวม และให้สอดคล้องกับความต้องการของระบบสุขภาพของยุคสมัย บทความนี้นำเสนอการออกแบบวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สถานการณ์เสมือนจริงที่ใช้ทฤษฎี การเรียนรู้จากประสบการณ์ของคอลลีเป็นฐาน แนวปฏิบัติการออกแบบกระบวนการเรียนรู้เน้นให้ นักเรียนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นตอนดำเนินการและขั้นตอนประเมินผล ผู้สอน สามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติการพยาบาลและทักษะที่ไม่ใช่ปฏิบัติการพยาบาลโดยตรงของนักเรียน ได้ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างปลอดภัย การเรียนรู้วิธีนี้มีประโยชน์อย่างยิ่งในการ เตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมก่อนปฏิบัติการพยาบาลกับผู้ป่วยจริง

นพาวรรณ ใจสุข (2556, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ ภาษาจีน ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี ที่ 2 (ปวช.2) รายวิชา ภาษาจีน 2 สาขา ธุรกิจค้าปลีก ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2556 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน ของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. 2/10 จำนวน 37 คน ของวิทยาลัยเทคโนโลยี ปัญญาภิวัฒน์ ที่เรียนวิชาภาษาจีน2 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2556 โดยการใช้แบบฝึกทักษะการ จดจำคำศัพท์ภาษาจีน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1)แบบทดสอบก่อนและหลังการวิจัย (Pre-test ,Post-test),(2) แบบฝึกทักษะการเขียนอักษรจีน,(3) แบบฝึกทักษะการจดจำคำศัพท์จีน ด้วยการวาดภาพ การเขียนข่าวอักษรจีน ฟินอิน คำแปล,(4) ใบความรู้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนที่ ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคนมาเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลง เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนจากชุดฝึกทักษะการจดจำคำศัพท์ ภาษาจีน มีความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนได้สูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

พวงมณี ดันตวิวงศ์ (2550, น. บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการใช้สถานการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว กลุ่ม 2 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 21 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive – Sampling) ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ 1) นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าการจัดการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 2) นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมว่าการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์ ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เพราะสถานการณ์ที่เรียนใกล้เคียงชีวิตจริง ขั้นตอนของสถานการณ์เข้าใจง่าย และสามารถปฏิบัติได้ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่รวมทั้งช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและรู้จักการทำงานร่วมกัน

วารางคณา เก้าอ้น (2560, น. บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1.) ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน โกวิทธารง พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้านพบว่า ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.51$ S.D. = 0.62) ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 4.49$ S.D. = 0.67) ด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.65) และด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.66) ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน โกวิทธารง ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านเจตคติต่อการเรียน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$ S.D. = 0.11) รองลงมา คือ ด้านพัฒนาการเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 4.40$ S.D. = 0.29) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.35$ S.D. = 0.41) เป็นลำดับสุดท้าย

ภูเทพ ประภากร (2560, น. บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีนมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาจีนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน และ 2) เพื่อวัดความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 32 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนในเนื้อหาบทเรียนของรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ประจําภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 และ 2) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลางได้ดียิ่งขึ้น เห็นได้ชัดเจนจากผลการทดสอบหลังเรียนที่นักศึกษาผ่านเกณฑ์การทดสอบคิดเป็นร้อยละ 100 2) ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) แสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือ ในชั้นเรียน ช่วยเสริมแรงบวกและความภาคภูมิใจ รวมถึงกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นร่วมมือกันและรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นได้อีกด้วย

ศุภชัย แจ่มใจ (2552, น. บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนสาขาวิเทศธุรกิจจีนและสาขาจีนศึกษา คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้สอนและนักเรียน โดยได้รวบรวมข้อมูลการจัดการศึกษาในภาคการเรียนที่ 3/2552 ทั้งที่คณะวิเทศศึกษาและที่มหาวิทยาลัยจีน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียน ได้แก่ แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักเรียนที่เรียนภาษาจีนจากระดับชั้นมัธยม ทำให้พื้นฐานความรู้ของนักเรียนในชั้นเรียนแตกต่างกันมาก ปัญหาความยากของการเรียนภาษาจีนในทักษะต่าง ๆ ปัญหาการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาวิชาภาษาจีนพื้นฐานในหลักสูตรและรูปแบบการจัดผู้สอนชาวไทยและผู้สอนชาวจีนที่เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับ ปัญหาการควบคุมคุณภาพของอาสาสมัครผู้สอนชาวจีนของสถาบันขงจื้อและการพัฒนาวุฒิการศึกษาของผู้สอนชาวไทยในสาขาที่ขาดแคลน ปัจจัยเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาจีนของนักเรียนด้านอื่น ๆ อันได้แก่แรงจูงใจในการเรียน พฤติกรรมการเรียนและการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง จากปัจจัยทั้งหมดดังที่กล่าวมา ล้วนส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาจีนของนักเรียนทั้งสิ้น

อดิเรก นวลศรี (2558, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 (สพป.กพ 1) ก่อนและหลังเรียนด้วยการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สพป.กพ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR ประชากรที่ใช้ในวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สพป.กพ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 245 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวัดคูยาง สพป.กพ 1 จำนวน 42 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยหน่วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำนวน 40 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR เป็นแบบประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกรายทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่า ทุกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก (2554, น. บทคัดย่อ) งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน (2) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวจีน สาขาวิชาการท่องเที่ยว ภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปี การศึกษา 2012 วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการอาชีพมณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 35 คนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทย วิธีการศึกษาคือนักเรียนทำแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีนจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาประสิทธิภาพของแบบฝึกแต่ละชุดตามเกณฑ์ E1/ E2 และค่า t- test แบบ Dependent Sample ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน มีค่าประสิทธิภาพระหว่าง 81.64 / 80.36 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีนมีประสิทธิภาพ ทำให้ นักเรียน

สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น 2) นักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน มีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภายหลังจากการใช้แบบฝึกดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Escola (1980, pp. 1985A – 1986A) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชาวเยอรมันจำนวน 61 คน เป็นกลุ่มทดลอง 30 คนและเป็นกลุ่มควบคุม 31 คน นักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้หลักสูตรและแบบเรียนเหมือนกัน ได้รับการสอนจากครูคนเดียวกันและใช้เวลาในการเรียนเท่ากัน กลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการฟังและการพูดโดยการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร กลุ่มควบคุมได้รับการฝึกสอนตามปกติผลการศึกษาพบว่าความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดและมีความสามารถสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

Fang Zi Yu (2552, น. บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาจีน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80 / 80 และเปรียบเทียบความก้าวหน้าของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยโดยใช้ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาจีน กลุ่มทดลองในครั้งนี้คือ นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสัตตหีบและวิทยาลัยศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 10 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรมสำหรับนักศึกษาจีน มีประสิทธิภาพ 86.20 / 90.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่กำหนดไว้ 2) นักศึกษาจีนเรียนภาษาไทยโดยใช้ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาจีน มีความก้าวหน้าด้านทักษะการพูดภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Hyland, K. (1993) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนภาษาโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ โดยคุณครูจะสอนการสื่อสารในห้องเรียนการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานทำให้ได้รับความประทับใจจากนักเรียนนับว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เมื่อคุณครูได้ทำการเล่นเกมกิจกรรมค้นพบว่าบางกิจกรรมนั้นยากต่อนักเรียนคุณครูจึงวางแผนและออกแบบลักษณะ รูปร่างและระดับการเล่นเกมให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

Schwitzer (1984) ได้ศึกษาเรื่องการใช้สถานการณ์ในการให้คำปรึกษาว่า ผู้ให้คำปรึกษาเมื่ออาชีพกล่าวถึง การให้คำปรึกษาจะประสบผลสำเร็จนั้นผู้ให้คำปรึกษาจะต้องสร้างสถานการณ์ขึ้นใช้ในชั้นเรียน หรือใช้สำหรับการให้คำปรึกษากลุ่ม แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ เป็นวิธีที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการแนะแนว

SUN LIYUN (2559, น. บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน สาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1 / E2 2) เพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาจีน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน 30คน เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2)แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3)แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1)ค่าประสิทธิภาพ E1 / E2 2) ค่าเฉลี่ย 3) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 4)การทดสอบค่าที(t-test) แบบ Dependent sample ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน สาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาที่สร้างขึ้น มีเกณฑ์ประสิทธิภาพเฉลี่ยทุกชุดกิจกรรม E1 / E2 =80.54/92.04 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก

Totten (1983) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการเข้าอบรมการสอนภาษาอังกฤษของครูประจำการ โดยศึกษากับคณะครูและผู้บริหารของโรงเรียน จากโรงเรียนทั้งหมด 121 โรงเรียน ในรัฐอริโซนา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสอนที่สำคัญและต้องการพัฒนามากที่สุด ได้แก่ เทคนิคการสร้างแรงจูงใจ การสอนตามเอกัตภาพ การใช้คอมพิวเตอร์ในชั้นเรียนและวิธีการพัฒนาความสามารถ ได้แก่ การสัมมนา การประชุมปฏิบัติการ การสังเกตการสอนจากโรงเรียนอื่น ตลอดจนการศึกษาด้วยตนเอง

Tridkett (2004, p.250) ได้ศึกษาครั้งนี้เป็นการประยุกต์ใช้รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ สถานการณ์ด้านแนวคิดและสำรวจนักวิทยาศาสตร์ใช้สถานการณ์ในภาระงานของพวกเขาอย่างไร เมื่อไหร่และทำไม เป็นการสมมติฐานทางการวิจัยที่นักวิทยาศาสตร์จะใช้สถานการณ์ที่เกี่ยวกับ

แนวคิดในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมในเบื้องต้น เช่น ใช้การประเมินสมมติฐาน การศึกษาขั้นแรกได้แก่ การศึกษาความชำนาญของนักวิทยาศาสตร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่านักวิทยาศาสตร์ใช้สถานการณ์ที่เกี่ยวกับความคิดในภาระที่สัมพันธ์กันบ่อยครั้ง โดยเปรียบเทียบกับยุทธวิธีในการวิเคราะห์ผลเชิงปริมาณ

Zeng Ai Ping (2559, น. บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการ จัดการเรียนการสอนภาษาจีนของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครู 2) เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน จังหวัดปทุมธานีจำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและ ครูผู้สอนภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและ ครูสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และครูสอนภาษาจีนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายด้านพบว่าด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาอยู่ในระดับมาก คือด้านการวัดและประเมินผล ด้านหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน และ กิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ และ 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนภาษาจีนของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีน พบว่าไม่มี ความแตกต่างกัน

Zhu Qiong Lei (2560, น. บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการฟังและ การเขียนระบบพินอินภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเย่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาการพัฒนา ความสามารถการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของกาเย่ 2)ศึกษาผลสัมฤทธิ์การ เรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอิน ภาษาจีน 3)ศึกษาความคงทนความสามารถในการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้ แนวคิดของกาเย่ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีนโดยใช้ แนวคิดของกาเย่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษา ดุสิตพัฒนชกการ กรุงเทพฯ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องจำนวน 30คน การสุ่ม

ตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ จำนวน 7 หน่วยการเรียนรู้จำนวน 14 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้แนวคิดของกาเย่ สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน มีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน มีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 3) นักเรียนมีความคงทนในการฟังและการเขียนพินอินภาษาจีน จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งที่ 2 ที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 4) ผลของความพึงพอใจต่อการฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเย่ ภาพรวมระดับความพึงพอใจมากค่าเฉลี่ย 3.61

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ มีระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรในการวิจัย

ประชากรในการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 ห้อง 35 คน สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ จังหวัดนนทบุรี

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 หน่วย ๆ ละ 3 ชั่วโมง ทั้งหมด 24 ชั่วโมง
- 3.2.2 แบบทดสอบวัดทักษะสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
- 3.2.3 แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยดัดแปลงการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวคิดของ ออลเลอร์ (Oller,1979, pp.320-323)
- 3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้จำนวน 8 หน่วย ๆ ละ 3 ชั่วโมง

3.3.1.1 ศึกษาหนังสือเรียนภาษาจีน แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือจากสำนักงานต้นปัน(Hanban) จากประเทศจีน อินเทอร์เน็ต สถานการณ์การท่องเที่ยวของชาวจีนที่นิยมมาเที่ยวประเทศไทย เพื่อจัดหาเนื้อหาที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับนักเรียนสาขาการท่องเที่ยว

3.3.1.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 , ศึกษาหลักสูตรสำหรับอาชีวศึกษา และหลักสูตรสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ ในรายวิชาภาษาจีน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกิจกรรมการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ซึ่งจะพิจารณาจากเนื้อหาที่สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพของนักเรียน สามารถ่อประโยชน์ให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง ซึ่งผู้วิจัยได้เลือก 8 สถานการณ์ที่เหมาะสมต่อการเรียนการสอนต่อนักเรียนดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1	打招呼 dazhaohu	คำกล่าวทักทาย
แผนการเรียนรู้ที่ 2	游客个人信息 youke geren xinxi	การสอบถามเรื่องส่วนตัวของนักท่องเที่ยว
แผนการเรียนรู้ที่ 3	方向地点 fangxiang didian	การสอบถามเส้นทาง
แผนการเรียนรู้ที่ 4	介绍他人 jieshao ta ren	การแนะนำผู้อื่น
แผนการเรียนรู้ที่ 5	去动物园 qu dongwu yuan	สำนวนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสวนสัตว์
แผนการเรียนรู้ที่ 6	酒店房间 jiudian fangjian	อธิบายสถานที่พัก
แผนการเรียนรู้ที่ 7	介绍早餐 jieshao zaocan	แนะนำอาหารเช้า
แผนการเรียนรู้ที่ 8	水果饮料 shuiguo yinliao	การซื้อเครื่องดื่มและผลไม้

3.3.1.3 ศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาจีนสำหรับนักเรียนชาวไทยของชัยรัตน์ มะลาศรีและ Wei Jingru (2560) เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

3.3.2 แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ขึ้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีนมีดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาตำรา ตัวอย่างแบบทดสอบ ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารภาษาจีน

3.3.2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหน่วยการเรียนรู้ในหน่วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ทดลอง

3.3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบแผน 8 แผนการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ละ 10 ข้อ ทั้งหมด 80 ข้อ มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

3.3.3 แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้ถามตอบ Q&A ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนจากเนื้อหาที่เรียนในแผนการเรียนรู้ จัดสร้างเป็นแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีน

3.3.3.1 ให้นักเรียนจับคู่ ถาม – ตอบ

3.3.3.2 แสดงสถานการณ์เกี่ยวกับเนื้อหาจากแผนการเรียนรู้ทั้งหมด 8 แผนการเรียนรู้ โดยนักเรียนกำหนดสถานการณ์และตัวแสดงเอง

3.3.3.3 แต่ละคู่สร้างสถานการณ์ โดยใช้เวลา 5 นาที

3.3.4 สร้างแบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยดัดแปลงการวัดหัวข้อและเกณฑ์การประเมินการให้คะแนนตามแนวคิดของออลเลอร์ (Oller, 1979, pp.320-323) เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนไทยที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาที่ 3 ได้หัวข้อและเกณฑ์การประเมินดังนี้

ตารางที่ 3.1 หัวข้อและเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน

หัวข้อการประเมิน	เกณฑ์คะแนน	รายละเอียด
ความคล่องในการพูด	4	พูดได้ราบรื่นใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	3	พูดช้า หยุดพูดบ้างเป็นบางครั้งบางคราว
	2	พูดช้า ๆ หยุดพูดบ้างเป็นบางครั้งทำให้เข้าใจยาก
	1	พูดหยุดระยะเวลานานมาก ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	เกณฑ์ คะแนน	รายละเอียด
การออกเสียง พยัญชนะ ได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือ ข้อความ	4	ออกเสียงถูกต้องเกือบทั้งหมด สื่อความถูกต้อง
	3	ออกเสียงชัดเจน ฟังง่าย สื่อความได้เป็นส่วนใหญ่
	2	ออกเสียงชัดเจนพอที่จะทำให้เข้าใจได้
	1	ออกเสียงไม่ชัดเจนจนแทบฟังไม่รู้เรื่อง
พูดได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์	4	พูดได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
	3	พูดได้ถูกต้องบางคำ บางประโยค
	2	พูดได้ถูกต้องบางส่วน
	1	พูดได้ทั้งคำและโครงสร้างประโยคแต่ไม่ถูกต้อง
การออกเสียงหนัก เบา ใช้ระดับเสียง สูง ต่ำ ได้ถูกต้อง	4	ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน มีการเน้นหนักคำและ ประโยค
	3	ออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ไม่มีการเน้นหนัก
	2	ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง
	1	ออกเสียงถูกน้อยมาก
การพูดสื่อความหมาย	4	พูดสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	3	พูดสื่อสารได้ดีเป็นธรรมชาติ
	2	พูดสื่อสารได้ดีปานกลางเป็นธรรมชาติ
	1	พูดสื่อสารได้น้อยมากเป็นธรรมชาติ
การใช้ภาษาเงินตาม สถานการณ์	4	ใช้ภาษาเงินได้ตรงตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม
	3	ใช้ภาษาเงินได้ใกล้เคียงสถานการณ์
	2	ใช้ภาษาเงินได้ดีปานกลางตามสถานการณ์
	1	ใช้ภาษาเงินได้ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์เท่าที่ควร

การแปลค่าเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์การประเมินการให้คะแนนตามแนวคิดของออลเลอร์ (Oller, 1979, pp.320-323) ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงคะแนนและแปลความหมายโดยใช้การแบ่งแบบอัตรภาคชั้น
เกณฑ์การแปลความหมาย ในช่วงคะแนน ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.26 - 4.00 หมายถึง ระดับความสามารถการสื่อสารมาก
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.25 หมายถึง ระดับความสามารถการสื่อสารปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.76 - 2.50 หมายถึง ระดับความสามารถการสื่อสารน้อย
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.75 หมายถึง ระดับความสามารถการสื่อสารปรับปรุง

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์โดยสอบถามความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ลักษณะของรูปแบบการวัดจะเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย ในช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด , 2545, น.105-106)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.21 - 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.41 - 4.20	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.61 - 3.40	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.81 - 2.60	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.80	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

3.3.5 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

นำเครื่องมือการวิจัยที่สร้างขึ้นในข้อ 3.3.1 – 3.3.4 มอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและผู้วิจัยแก้ไขตามคำแนะนำจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ความชัดเจนของภาษาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา (IOC) และผู้วิจัยนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและให้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าเครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าเครื่องมือวิจัยไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยทั้ง 4 ชุด มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

3.3.6 ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยที่ได้รับการตรวจสอบปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 อธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเรียนรู้ทั้ง 8 แผนการเรียนรู้ บอกหลักเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน คะแนนการประเมินและผู้ประเมินให้นักเรียนรับทราบ

3.4.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนการท่องเทียวตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใน กระบวนการเรียน นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อวีดิทัศน์ ฟังอ่านออกเสียงตามผู้สอน พร้อมทั้งทำใบงาน และแบบวัดทักษะการสื่อสารทุกแผนการเรียนรู้ จากนั้นนักเรียนจะต้องสร้างสถานการณ์ตาม เนื้อหาของแต่ละแผนการเรียนรู้ โดยนักเรียนคิดสถานการณ์เอง

3.4.3 เมื่อผู้วิจัยสอนครบทั้ง 8 แผนการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะให้นักเรียนทำ แบบทดสอบทักษะทางการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ กล่าวคือให้นักเรียนจับคู่ โดยผู้วิจัยเป็นผู้จับคู่ให้นักเรียนเพื่อลดความสามารถ นักเรียนจะต้องนำเนื้อหาการเรียนรู้อันทั้ง 8 แผนการเรียนรู้ คิดและสร้างเป็นสถานการณ์ด้วยตัวเองแบบถาม-ตอบ Q&A การประเมินผลการเรียนรู้ โดยผู้ประเมินที่มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับภาษาจีน 3 คน คือ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสาขาการท่องเทียวและชาวจีนเจ้าของภาษา ประเมินนักเรียนตาม แบบประเมินทักษะทางการสื่อสารภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้าง ก่อนการประเมินผู้วิจัยประชุมชี้แจง หลักเกณฑ์การประเมินและการให้คะแนน

3.4.4 เมื่อเสร็จสิ้นขั้นตอน 3.4.3 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการ ท่องเทียว

3.4.5 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด นำข้อมูลไปประมวลผลและวิเคราะห์

3.4.6 สรุปผล อภิปรายผล โดยใช้ตารางพรรณนา

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสารภาษาจีน สถิติที่ใช้คือค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถิติการนับเป็นฐานการเรียนรู้ ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ตามเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (Index item of – Objective Congruence) ระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา (Rovinelli & Hambleton, 1977) ดังนี้

$$ioc = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	ioc	แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องกับเนื้อหา องค์ประกอบที่ต้องวัด
	$\sum R$	แทน ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

มีเกณฑ์พิจารณาให้คะแนน ดังนี้

ให้ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ องค์ประกอบ ที่ต้องการวัดและความเหมาะสมของตัวเลือก

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ องค์ประกอบ ที่ต้องการวัดแลความเหมาะสมของตัวเลือก

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ องค์ประกอบ ที่ต้องการวัดและไม่มี ความเหมาะสมของตัวเลือก

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับค่าดัชนีความสอดคล้อง ของข้อคำถามที่ได้จากการคำนวณจากสูตรที่จะมีค่าระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 มีรายละเอียดของเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คัดเลือกข้อสอบข้อนั้นไว้ใช้ได้ แต่ถ้าได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาแก้ไข ปรับปรุง หรือตัดทิ้ง

3.6.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ, 2538, น.73)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ, 2538, น. 79)

$$s = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	s	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$N - 1$	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ (Degrees of freedom)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยววิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ จำนวน 35 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ ตั้งอยู่ที่ ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานการอาชีวศึกษาเอกชน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

4.1 ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบการสื่อสารภาษาจีนหลังการเรียนรู้ทุกหน่วยการเรียนรู้ของนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน

ลำดับ	คะแนนการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบ จำนวน 8 ชุด ชุดละ 10 คะแนน								รวม 80 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	ผ่านคะแนน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80
	1	2	3	4	5	6	7	8			
1	10	10	9	9	6	9	9	9	71	88.75	ผ่าน
2	10	8	8	9	9	9	10	9	72	90.00	ผ่าน
3	10	8	9	9	7	8	8	9	68	85.00	ผ่าน
4	9	10	10	7	7	10	9	9	71	88.75	ผ่าน
5	10	9	10	10	10	9	9	9	76	95.00	ผ่าน
6	10	9	9	8	7	9	9	10	71	88.75	ผ่าน
7	10	9	10	10	10	9	9	9	76	95.00	ผ่าน
8	8	10	10	10	9	9	9	8	73	91.25	ผ่าน
9	9	10	10	9	9	8	10	10	75	93.75	ผ่าน
10	9	10	10	9	9	9	9	7	72	90.00	ผ่าน
11	10	10	9	6	9	9	9	7	69	86.25	ผ่าน
12	9	10	10	10	9	9	9	10	76	95.00	ผ่าน
13	9	9	9	10	9	9	8	8	71	88.75	ผ่าน
14	10	7	9	9	10	9	9	9	72	90.00	ผ่าน
15	10	7	9	7	9	9	8	8	67	83.75	ผ่าน
16	7	9	9	9	8	8	9	9	68	85.00	ผ่าน
17	10	10	10	10	9	9	9	9	76	95.00	ผ่าน
18	7	10	10	8	9	9	9	9	71	88.75	ผ่าน
19	10	9	9	8	9	10	10	8	73	91.25	ผ่าน
20	10	9	9	9	8	7	6	8	66	82.50	ผ่าน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับ	คะแนนการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบ จำนวน 8 ชุด ชุดละ 10 คะแนน								รวม 80 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	ผ่าน คะแนนไม่ ต่ำกว่าร้อย ละ 80
	1	2	3	4	5	6	7	8			
21	10	10	9	10	9	10	10	10	78	97.50	ผ่าน
22	9	10	9	9	9	9	10	10	75	93.75	ผ่าน
23	9	10	9	9	9	10	10	9	75	93.75	ผ่าน
24	10	9	9	10	10	10	10	9	77	96.25	ผ่าน
25	9	10	9	9	9	10	10	9	75	93.75	ผ่าน
26	10	9	9	9	9	10	8	9	73	91.25	ผ่าน
27	10	10	10	9	10	9	9	8	75	93.75	ผ่าน
28	10	9	9	8	9	9	10	10	74	92.50	ผ่าน
29	9	9	9	10	10	9	9	8	73	91.25	ผ่าน
30	9	9	8	8	10	8	9	9	70	87.50	ผ่าน
31	9	9	10	10	9	10	9	9	75	93.75	ผ่าน
32	10	10	10	9	9	8	9	9	74	92.50	ผ่าน
33	10	9	9	7	9	10	10	10	74	92.50	ผ่าน
34	10	9	9	9	10	10	10	10	77	96.25	ผ่าน
35	10	9	8	9	9	8	9	6	68	85.00	ผ่าน
ภาพรวม	9.46	9.26	9.26	8.89	8.91	9.06	9.11	8.83	72.77	90.96	ผ่าน

จากตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบหลังเรียน พบว่า ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนภาษาจีนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 80)

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน (ผู้ประเมิน 3 คน)

ลำดับ	คะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อๆละ 4 คะแนน						คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
	ความคล่องในการพูด	การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การออกเสียงทักทาย ใช้ระดับเสียง สูง ต่ำ ได้ถูกต้อง	การพูดสื่อความหมาย	การใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์		
1	3.33	2.67	2.00	2.00	3.00	3.00	2.67	ปานกลาง
2	3.00	3.33	3.00	3.00	3.00	3.67	3.17	ปานกลาง
3	3.00	3.00	2.00	2.00	3.00	3.67	2.78	ปานกลาง
4	3.00	2.33	3.00	2.00	2.00	3.00	2.56	ปานกลาง
5	3.00	3.00	3.33	3.00	3.67	2.00	3.00	ปานกลาง
6	3.00	2.33	2.00	3.00	3.00	3.00	2.72	ปานกลาง
7	2.00	1.33	1.67	1.33	1.00	1.00	1.39	ปรับปรุง
8	2.00	2.00	3.00	2.67	2.33	2.00	2.33	น้อย
9	3.00	3.00	3.33	3.33	3.00	3.00	3.11	ปานกลาง
10	4.00	4.00	3.00	3.00	4.00	4.00	3.67	มาก
11	3.33	3.67	3.33	3.67	3.67	3.00	3.44	มาก
12	3.00	2.67	2.67	2.67	3.00	2.67	2.78	ปานกลาง
13	4.00	3.67	3.00	3.33	4.00	3.67	3.61	มาก
14	3.33	3.33	3.00	3.67	3.00	3.00	3.22	ปานกลาง
15	2.67	2.33	2.67	2.00	2.67	2.00	2.39	น้อย
16	3.00	3.00	2.67	3.00	2.33	2.67	2.78	ปานกลาง
17	1.00	1.67	1.33	1.33	1.67	1.00	1.33	ปรับปรุง
18	3.00	2.33	2.67	2.67	2.33	2.00	2.50	น้อย
19	2.00	2.67	3.00	2.33	2.67	2.67	2.56	ปานกลาง
20	3.33	3.33	3.67	3.00	4.00	4.00	3.22	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับ	คะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อละ 4 คะแนน						คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
	ความคล่องในการพูด	การออกเสียงพยัญชนะให้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การออกเสียงหนักเบา ใช้ระดับเสียง สูง ต่ำ ได้ถูกต้อง	การพูดสื่อความหมาย	การใช้ภาษาในตามสถานการณ์		
21	4.00	3.67	3.33	4.00	3.67	4.00	3.78	มาก
22	3.67	3.67	3.33	3.67	4.00	3.33	3.61	มาก
23	3.00	2.67	2.33	2.67	3.00	2.67	2.72	ปานกลาง
24	3.00	2.33	2.67	2.67	2.33	3.00	2.67	ปานกลาง
25	2.67	2.33	2.00	2.33	2.67	2.67	2.44	น้อย
26	3.00	3.00	3.00	2.33	2.67	3.00	2.83	ปานกลาง
27	2.33	2.33	2.67	3.00	3.00	2.00	2.56	ปานกลาง
28	4.00	3.33	3.33	3.67	3.33	3.33	3.50	มาก
29	3.00	3.33	3.33	3.00	4.00	3.00	3.28	มาก
30	2.67	2.67	2.00	2.67	3.00	2.67	2.61	ปานกลาง
31	4.00	3.33	4.00	4.00	3.33	4.00	3.78	มาก
32	3.00	2.67	2.67	2.33	2.67	2.00	2.56	ปานกลาง
33	2.00	2.67	2.00	3.00	3.00	2.67	2.56	ปานกลาง
34	3.00	2.67	2.00	2.67	2.67	3.00	2.67	ปานกลาง
35	2.00	2.00	2.00	1.67	1.67	1.67	1.83	น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.95	2.81	2.71	2.76	2.92	2.80	2.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน (ผู้ประเมิน 3 คน) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.85% มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14% มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29% และมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุงจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.72%

4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านผู้สอน	3.83	0.11	มาก
1.ผู้สอนให้ความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	3.94	0.76	มาก
2.ครูให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	3.74	0.82	มาก
3.ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	3.86	0.76	มาก
4.ติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	3.86	0.90	มาก
5.ผู้สอนให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ	3.67	0.83	มาก
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	3.73	0.26	มาก
1.กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.86	0.91	มาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจ	3.60	0.95	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน	3.34	1.08	ปานกลาง
4. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มและแสดงความคิดเห็น	3.80	0.90	มาก
5. กิจกรรมส่งเสริมในการทำงานเป็นทีม	4.03	0.92	มาก
3. ด้านการพัฒนานักเรียน	4.00	0.11	มาก
1.รับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของตนเอง	3.91	0.89	มาก
2. สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้มากขึ้น	4.05	0.90	มาก
3. มีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ	3.97	0.89	มาก
4. นักเรียนเรียนรู้จากห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง	4.17	0.86	มาก
5. นักเรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้าย ๆ กับสถานการณ์จริง	3.91	0.95	มาก
รวมทั้งหมด	3.85	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานทุกด้านในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยพบว่า ด้านการพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.11) รองลงมาคือด้านผู้สอน และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.77) และ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.26) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 สรุปผลการศึกษาตามลำดับไว้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 ห้อง 35 คน สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ จังหวัดนนทบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดทักษะสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
3. แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน
4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนกับนักเรียนกลุ่มประชากรเป้าหมายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ โดยได้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. อธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเรียนรู้ทั้ง 8 แผนการเรียนรู้ บอกหลักเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน คะแนนการประเมินและผู้ประเมินให้แก่ นักเรียน รับทราบ

2. ดำเนินการสอนวิชาภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ทั้งหมด 8 แผนการเรียนรู้ นักเรียน ได้เรียนรู้จากสื่อวีดิทัศน์ นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน พร้อมทั้งทำ ใบงานในแต่ละแผนการเรียนรู้ จำนวน 1 ใบงานต่อ 1 แผนการเรียนรู้ จากนั้นนักเรียนจะต้องสร้าง สถานการณ์ตามเนื้อหาของแต่ละแผนการเรียนรู้ โดยนักเรียนคิดสถานการณ์เอง

3. เมื่อผู้วิจัยสอนครบทั้ง 8 แผนการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะให้นักเรียนทำ แบบทดสอบทักษะทางการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยจะ ให้นักเรียนจับคู่ โดยผู้วิจัยเป็นผู้จับคู่ให้นักเรียนเพื่อทดสอบความสามารถ นักเรียนจะต้องนำเนื้อหาการ เรียนรู้ทั้ง 8 แผนการเรียนรู้ คิดและสร้างเป็นสถานการณ์ด้วยตัวเอง โดยมีผู้ประเมินที่ไม่ใช่ผู้วิจัย ทั้งหมด 3 ท่าน ประเมินนักเรียนตามแบบประเมินทักษะทางการสื่อสารภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสาขาการท่องเที่ยวและชาวเงินเจ้าของภาษา โดยผู้วิจัย ประชุมชี้แจงหลักเกณฑ์การประเมินและการให้คะแนนก่อนการประเมินนักเรียน

4. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้ สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว

5. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด นำข้อมูลไปประมวลผลและวิเคราะห์

6. สรุปผล อภิปรายผล โดยใช้ตารางพรรณนา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

1. แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนและแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน สถิติที่ ใช้ในการวิเคราะห์คือค่าร้อยละ

2. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 สรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

5.1.1 การพัฒนาทักษะภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100

5.1.2 นักเรียนมีคะแนนประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.9

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 คะแนนแบบทดสอบวัดการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบทักษะ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน พบว่า นักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 80) คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งผลการศึกษาเป็นไปตามสมมุติฐานในการวิจัย ประเด็นนี้ผู้วิจัยขออภิปรายว่า การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เป็นจริงซึ่งนักเรียนมักจะต้องพบเจอในชีวิตจริง โดยเฉพาะนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ที่จะต้องเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นอย่างมาก นักเรียนควรใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การจูงใจนักเรียนและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ที่เน้นวิธีการนำไปใช้มากกว่าการจดจำ นักเรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติเพื่อสร้างความเข้าใจและพัฒนาการใช้ปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานยังเน้นการปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถและการลงมือปฏิบัติของนักเรียนได้ลงไปในบทบาทตามสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นการเรียนรู้ถึงความหมาย ความรู้สึกและบริบทของการปฏิบัติด้วยตลอดจนนักเรียนได้การแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์ในสภาพความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แจมมณี (2552) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้นักเรียนลงไปในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูลที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ

โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง โดยนักเรียนซึ่งเรียกนักเรียนว่าผู้ร่วมสถานการณ์ (Participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ นักเรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเอง ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสมกับบทบาทของตัวเองและบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงมณี ตันติวงศ์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการใช้สถานการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เพราะสถานการณ์ที่เรียนใกล้เคียงชีวิตจริง ขั้นตอนของสถานการณ์เข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่รวมทั้งช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและรู้จักการทำงานร่วมกันและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวงศา เก้าอ้น (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทจาง พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ในแต่ละแผนการเรียนรู้มีกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนที่เน้นกิจกรรมและสถานการณ์ด้านการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพมัคคุเทศก์ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาการสื่อสารภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ภาษาจีนในหลากหลายสถานการณ์ซึ่งสอดคล้องกับ ฮาร์เมอร์ (Harmer, 1983) ที่กล่าวว่าในการจัดกิจกรรมด้านการสื่อสาร นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ มีอิสระในการเลือกใช้ภาษา และเนื้อหาเริ่มจากง่ายไปหายาก มีการเพิ่มระดับความซับซ้อนของประโยค สุพิน บุญชูวงศ์ (2544) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้เข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์จนเกิดความเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถ่องแท้ และ Swain (1985) ได้กล่าวว่าหากนักเรียนขาดโอกาสในการมีส่วนร่วม หรือมีโอกาสที่จะได้ฝึกการสื่อสารกับผู้อื่นน้อยเกินไปก็จะทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการสื่อสารภาษาตามเป้าหมายได้

5.2.2 จากผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนจากแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยคัดแปลงการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวคิดของออลเลอร์ พบว่านักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาจีน ได้แก่ ความคล่องในการพูด การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน

ถูกต้อง พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำได้ถูกต้อง การสื่อความหมายและการใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ในประเด็นนี้ผู้วิจัยขออภิปรายว่า การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ประเมินคือเจ้าของภาษา(ชาวจีน)ทำให้นักเรียนเกิดความประหม่า ตื่นเต้น ประกอบกับนักเรียนไม่คุ้นชินกับผู้ประเมินและในขณะที่ทำการประเมิน ในประเด็นนี้ผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อค้นพบในการทำวิจัยครั้งนี้ กล่าวคือ ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนจำเป็นต้องให้นักเรียนได้เรียนกับเจ้าของภาษา เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินซึ่งสอดคล้องกับลีโอ โจนส์ (Leo Jones, 1983, p.1) ที่กล่าวว่า สถานการณ์เป็นตัวแทนของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ห้องเรียนเป็นตัวแทนของสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์บทบาทของนักเรียนนั้นดำเนินไปโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของครู จากผลการประเมินในทุกหัวข้อ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านความคล่องในการพูด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อาจสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในงานวิจัยนี้เน้นการพูดสื่อสารได้เป็นสำคัญและอาจส่งผลให้ความแม่นยำของการใช้ไวยากรณ์ลดน้อยลง ดังสะท้อนได้จากผลของคะแนนการประเมินในเรื่องการพูดถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มีคะแนนเฉลี่ยน้อย แต่ความคล่องในการพูดเป็นสิ่งที่ผู้ประเมินมองเห็นศักยภาพในตัวนักเรียนเป็นอันดับแรก หากการสื่อสารถูกถ่ายทอดออกมาอย่างคล่องแคล่วได้แล้วนั้น ย่อมทำให้เกิดบรรยากาศการสนทนาที่สนุกสนาน ไม่เกิดความรู้สึกเครียด สภาพอารมณ์ดีและส่งผลในทางบวกกับความสามารถในการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อูมาพร ภูพานเพชร (2547, น.54) ได้สนับสนุนไว้ว่า บรรยากาศที่เป็นกันเองและสนุกสนานทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเครียดหรือกดดัน ทำให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมโดยรู้สึกว่าคุณเองไม่รู้สึกว่าถูกสอน จะทำให้เกิดบรรยากาศที่เป็นกันเองสนุกสนานและไม่เครียด และ ธอร์นไคค์ Thorndike, E. L. (1966, pp. 28-29) ได้กล่าวถึงกฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของนักเรียนทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความพร้อมทางร่างกายหมายถึงความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ทางด้านจิตใจหมายถึงความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญ ถ้าเกิดความพึงพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่พึงพอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้หรือทำให้การเรียนรู้หยุดชะงักไป

5.2.3 จากการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว พบว่า ด้านการพัฒนาให้นักเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่าด้านอื่น ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นว่าการเรียนรู้โดยการใช้สถานการณ์เป็นฐานของงานวิจัยนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของตนเอง สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้มากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์กับ

เหตุการณ์และบุคคลในสถานการณ์ นักเรียนเรียนรู้จากสถานการณ์ที่นักเรียนกำหนดขึ้นที่เสมือนจริง นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและแก้ไขปัญหาคล้ายกับสภาพจริงตลอดจนนักเรียนคิดสถานการณ์ที่ตนอยากให้เกิดขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดอิสระทางความคิด ซึ่งสอดคล้องกับ พิศรวัลย์ โกวิทวาทิ (2537) กล่าวว่าในการจัดกระบวนการเรียนรู้ควรเน้นกิจกรรมของนักเรียนมากกว่ากิจกรรมของครู ทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ฝึกใช้ความคิด สติปัญญา ความกล้าในการใช้ภาษาซึ่งมีผลให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสในการสื่อสารให้ได้มากที่สุด ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า กิจกรรมที่ส่งเสริมในการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยมาก ในประเด็นนี้ผู้วิจัยขออธิบายว่า การเรียนรู้ภาษาควรเน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกฝนกับตนเองและกับผู้อื่น จำเป็นต้องมีคู่ฝึกซ้อมหรือกลุ่มฝึกซ้อมในขณะที่ทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ พวงมณี ดันติวงศ์ (2550) การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ เพราะสถานการณ์นั้นใกล้เคียงกับชีวิตจริง อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและรู้จักการทำงานเป็นทีม การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์เป็นฐานเป็นรูปแบบหนึ่งที่ส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน ช่วยเสริมแรงทางบวกและความภาคภูมิใจของนักเรียน รวมถึงกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้น ร่วมมือกันและรับผิดชอบในหน้าที่ของตน อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นด้วย (กุเทพ ประภากร, 2560)

5.3 ข้อค้นพบ

5.3.1 การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ส่งเสริมนักเรียนให้นักเรียนผ่าน 100%

5.3.2 การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นอกจากการเน้นเรื่องการสื่อสารให้คล่องตามสถานการณ์แล้ว ควรเน้นเรื่องการสื่อสารที่ถูกต้องในเรื่องการสื่อสารความหมายและหลักการการใช้ภาษาของภาษาต่างประเทศนั้นๆ

5.3.3 ควรชี้แจงผู้ประเมินเจ้าของภาษาถึงขีดความสามารถของนักเรียนก่อนการประเมิน

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ควรให้นักเรียนได้พบกับเจ้าของภาษา
2. เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในห้องเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว จึงควรนำนักเรียนออกฝึกปฏิบัติในสถานที่และสถานการณ์จริงกับนักท่องเที่ยวชาวจีน เพื่อให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกห้องเรียนให้มากขึ้น

3. ด้วยการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนต้องแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ จึงควรเปลี่ยนหน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสาระอื่น เช่น นักท่องเที่ยวลี้ม พาสปอร์ตในแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวบรรทุกสัมภาระขึ้นเครื่องบินเกินขนาด เป็นต้น

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนเพื่องานการท่องเที่ยว (Chinese for Tourism) โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

2. ควรศึกษาความคงทนของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). สถิติการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ไตรมาสที่ 1 และไตรมาสที่ 2 ปี 2561. สืบค้น 10 กันยายน, 2562, จาก https://mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=11460.
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). เผยรายงานสถานการณ์ท่องเที่ยวเดือนสิงหาคม 2562. สืบค้น 10 กันยายน, 2562, จาก https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=12008.
- กชกร ธรรมนำศีล. (2558). ผลของโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเอง ต่อพฤติกรรมดูแลตนเองของผู้สูงอายุ โรคความดันโลหิตสูงที่ควบคุมไม่ได้ เขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารพยาบาลสาธารณสุข*, 3(29).
- กนกพร ศรีญาณลักษณ์. (2551). รูปแบบการเรียนรู้ภาษาจีนของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 19(3), น. 15-25.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *กรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ 2562* ประกาศ ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562. คัดจากราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 136 ตอนพิเศษ 56 ง วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2562.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องให้ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประกาศ ณ วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2562.
- จู ณง เลย์. (2560). *การพัฒนาความสามารถฟังและการเขียนระบบพินอินภาษาจีน โดยใช้แนวคิดของกาเย่ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุจริตพัฒนศึกษา.
- เจิ้ง อ้าย ผิง. (2559). *การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). *เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.
- โชติกานต์ ใจบุญ. (2559). กลยุทธ์การจำและการสอนภาษาจีน. ใน *การประชุมวิชาการนำเสนอบทความวิชาการระดับชาติ* (น. 29-40). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ซุน ถี หยุน. (2559). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ*. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ดวงกมล หน่อแก้ว. (2558). การเรียนรู้โดยสถานการณ์เสมือนจริงทางพยาบาลศาสตร์ศึกษา SIMULATION BASED LEARNING FOR NURSING EDUCATION. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีย์*, 31(3), น. 112-122.
- พิศนา แคมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยญารัตน์ มะลาศรี และ Wei Jingru. (2560). การจัดเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับผู้เรียนชาวไทย. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพ*, 4(3), น. 81-89.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองการสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงมณี ดันดวงศ์. (2550). *ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาอังกฤษท่องเที่ยว* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- พิตรวัลย์ โกวิทาที. (2537). *ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฟาง จื่อหวิ. (2552). *ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรมสำหรับนักศึกษาจีน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภูเทพ ประภากร. (2560). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือ ในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน. ใน *การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9* (1053-1063). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. (2530). *บทเรียนวิชาชุดครูทางวิทยุไปรษณีย์ชุดวิชาครู ระดับ พ.ม. วิชา หลักการสอน*. นครสวรรค์: ศูนย์การศึกษาสำหรับครูทางวิทยุไปรษณีย์.
- เรียม ศรีทอง. (2542). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน*. กรุงเทพฯ: เชิร์คเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วารางณา เก้าอัน. (2560). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนสาขาวิศวกรรมกิจจันและจีนศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภูเก็ต*. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2561, จาก=http://www.fis.psu.ac.th/jis_file/res_project/2010_supachai.pdf
- สร้อยตระกูล ติวยานนท์. (2541). *พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2550). *การศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2544). *หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2537). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *เพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนในประเทศไทย* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- เสริมศรี ลักษณ์ศิริ. (2540). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ไสว พักขาว. (2544). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.
- อดิเรก นวลศรี. (2558). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1. *วารสารปัญญาวิวัฒน์*, 7(1), น. 149-159.
- อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก. (2554). *การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน: กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยการท่องเที่ยวและการอาชีพมณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- อินทิรา บุญยากร. (2542). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อุมาพร ภูพานเพชร. (2547). *ผลการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาษาอังกฤษ

- Carroll, B. J. (1982). *Testing Communication Performance*. London: Pergamon Press.
- Crookle, D. & Oxford, R. (1990). Research on six situational language learning strategies: Methods, findings, and instructional issues. *Modern Language Journal*, 73(4).

- Escola, Y. H. (1980). Certain Effects of Selected Activities of Communicative Competence Training on the Development of German : A Case Study. *Dissertation Abstracts International*.
- Gilmer, B. V. H. (1975). *Applied Psychology : Adjustment in Living and Work* (2nd ed). New York: McGraw – Hill.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-hill Book.
- Hilsdon. (1991). The Group Oral Exam Advantages and Limitations. Review of ELT Language Testing in the 1990s. *The Communicative Legacy, 1*(1), 190-191.
- Hyland, K. (1993). *Language learning simulations: A practical guide*. *English Teaching Forum, 31*(4), 16-22
- Lave, J. (1991). *Situating learning : Legitimate Peripheral Participation*. Cambridge : Cambridge University Press
- Jones, L. (1983). *Eight Simulations*. UK: Cambridge University Press.
- Oller, J.W. (1979). *Language Tests at School: A Pragmatic Approach*. London: Longman.
- Rovinelli, R.J., & Hambleton, R.K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research, (2)*, 49-60.
- Schwitzer, J.H. (1984). *Characteristics of Effective Schools*. New Orleans: AREA.
- Sturtridge, G. (1997). *Teaching and learning in self-access centers: changing roles*. London: Longman.
- Swain, M. (1985). Communicative Competence: Some roles of Comprehensible Input and Comprehensible Output in its Development. In S. Gass & C. Madden (Eds.), *Input in second language acquisition* (pp. 235–253), MA: Newbury House.
- Taylor, A. (1986) *Communicating*. Fourth edition. Prentice Hall International.
- Thorndike, R. L. & Elizabeth Hagen. (1966). *Measurement and Evaluation in Psychology and Education* (3rd ed). New York : John Willey and Sons.
- Totten, D. L. (1983). An Analysis of Inservice Needs as Perceived by Middle Grade Level Teachers and Administrators. *Dissertation Abstracts International, 44*, 1287-A.
- Tridkett, S. b. (2004). Movies-in-the –mind : The instantiation and use of conceptual stimulation in Scientific Reasoning. *Dissertation Abstracts International, 64*(10), 5250-B.
- Valette, R. (1977). *Modern Language Testing*. New York : Harcourt Brace Javanovich Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง 打招呼 คำกล่าวทักทาย

วิชา ภาษาจีน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ผู้สอน นายไชยฉัตร โรจน์พลทامل

เวลา 3 ชั่วโมง

สอนวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สาระสำคัญ

การกล่าวทักทายที่ถูกต้องตามแต่ละช่วงเวลา เป็นการแสดงไมตรีต่อนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม ถูกต้องตามกาลเทศะ และการใช้ประโยคที่สุภาพได้

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จุดประสงค์การเรียนรู้

กล่าวทักทาย 你好，你好吗？ สื่อสารได้ถูกต้องชัดเจนและแยกแยะการกล่าวทักทายในแต่ละช่วงเวลาได้

สาระการเรียนรู้

บทสนทนา

A: 你好，我是麦克。
B: 我是小海，麦克你好。

A: 小海你好。
B: 爸爸，他是麦克。
C: 哦，麦克你好。
A: 你好。

.....
D: 安妮
E: 小红
D: 安妮，你好吗？
E: 我很好啊，你好吗？
D: 我很好，妈妈，她是安妮。
F: 安妮，你好。
E: 你好。

A: สวัสดี ผมชื่อ ไมค์
B: ผมชื่อ เสี่ยวไห่ สวัสดีครับ ไมค์

A: สวัสดี เสี่ยวไห่
B: พ่อกับ
C: โอ้ สวัสดีครับ ไมค์
A: สวัสดีครับ

.....
D: แอนนี่
E: เสี่ยวหวง
D: แอนนี่ เธอสบายดีไหม
E: ฉันสบายดี เธอสบายดีไหม
D: ฉันสบายดี แม่คะ นี่คือแอนนี่ค่ะ
F: สวัสดีจ๊ะ แอนนี่
E: สวัสดีค่ะ

สื่อและการเรียนรู้

1. สื่อวิดีโอทัศน์
2. แบบเรียนหนังสือจากสำนักงานฮันบัน (Hanban) ประเทศจีน

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

1. กล่าวทักทาย สื่อสารได้ถูกต้องชัดเจน
2. แยกแยะการกล่าวทักทายในแต่ละช่วงเวลาได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความกระตือรือร้น
2. ความสามารถในการพูดและฟังภาษาจีน
3. มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ตามแผนการเรียนรู้นำไปใช้ในสายอาชีพได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
1.	<u>ขั้นทบทวน</u>	ทบทวนคำศัพท์และประโยคสนทนาจากเทอมที่แล้ว เน้นประโยคที่ใช้บ่อยในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง	นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียนครั้งก่อน
ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
2.	<u>ขั้นตอนการรับรู้</u>	<p>ผู้สอนให้นักเรียนศึกษาสื่อวีดิทัศน์เกี่ยวกับการทักทาย นักเรียนสร้างสถานการณ์เอง และผู้สอนเป็นเพียงผู้ตั้งคำถามภายใต้สถานการณ์</p> 	<p>นักเรียนฝึกออกเสียงจากสื่อวีดิทัศน์ในหน่วยการเรียนรู้ สร้างสถานการณ์การทักทายในสถานที่ต่าง ๆ ตาม-ตอบได้ 2 ประโยค</p> <p>你好吗？ สบายดีไหม 我很好。 ฉันสบายดี</p>
3.	<u>ขั้นตอนการทำ ความเข้าใจ</u>	<p>ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม</p> <p>ผู้สอนให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและทำใบงานที่ผู้สอนแจก</p>	<p>นักเรียนแบ่งกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจและทำใบงานเรื่อง 打招呼 คำกล่าวทักทาย</p>

4.	<u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u>	ผู้สอนให้คำแนะนำการออกเสียงแก้ไขหลักการอ่าน การออกเสียงให้ถูกต้องโดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์ให้	นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนและฝึกพูดสถานการณ์ภาษาจีนตามสถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น
5.	<u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u>	ผู้สอนประเมินงานที่ได้มอบหมายให้นักเรียน และบอกผลการประเมิน พร้อมคำแนะนำให้แก้ไข ซึ่งจุกอบพร้อมรายบุคคล	นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนแผนการเรียนรู้ที่ 1 เพื่อไปปรับปรุงแก้ไข

สรุปผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง 游客个人信息 การสอบถามเรื่องส่วนตัวของนักท่องเที่ยว วิชา ภาษาจีน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ผู้สอน นายไชยฉัตร โรจน์พลทامل

เวลา 3 ชั่วโมง

สอนวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สาระสำคัญ

วิธีการพูดรับลงทะเบียนให้แก่นักท่องเที่ยว การสอบถามชื่อนามสกุล การแสดงสีหน้า และการสอบถามสัญชาติที่สุภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถพูดโต้ตอบการถามชื่อ นามสกุล เชื้อชาติได้ เช่น 你叫什么名字，你姓什么，你是哪国人。

สาระการเรียนรู้

บทสนทนา

A: 你好，你叫什么？

B: 我叫玛丽。

A: 你是哪国人？

B: 我是英国人。

C: 对不起，我叫汤姆，
我是美国人。

D: 我叫麦克。

E: 我叫小海，你好。

F: 你好，你叫什么？

G: 我叫安妮。

F: 你是哪国人？

G: 我是英国人。

F: 你好，你叫什么？

H: 我叫李小红。

F: 你是中国人吗？

H: 对，我是中国人。

A: สวัสดีค่ะ คุณชื่ออะไรคะ

B: ดิฉันชื่อแมรี่ค่ะ

A: คุณเป็นคนชาติอะไรคะ

B: ดิฉันเป็นคนอังกฤษค่ะ

C: ขอโทษครับ ผมชื่อทอมมี
เป็นคนอเมริกาครับ

D: ผมชื่อไมค์ครับ

E: ผมชื่อเสี่ยวไห่ สวัสดีครับ

F: สวัสดีค่ะ ชื่ออะไรคะ

G: หนูชื่อแอนนี่ค่ะ

F: หนูเป็นคนชาติอะไรคะ

G: คนอังกฤษค่ะ

F: สวัสดีค่ะ ชื่ออะไรคะ

H: หนูชื่อ หลี่ เสี่ยว หง ค่ะ

F: หนูเป็นคนจีนใช่ไหมคะ

H: ใช่ค่ะ หนูเป็นคนจีน

สื่อและการเรียนรู้

1. สื่อวีดิทัศน์
2. ประชาธิปไตยไทย ประเทศจีน ประเทศอังกฤษ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศอเมริกา
3. แบบเรียนหนังสือจากสำนักงานฮั่นป๋าน (Hanban) ประเทศจีน

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

1. สอบถามชื่อ นามสกุล เชื้อชาติ สำหรับรับลงทะเบียนได้
2. บอกเชื้อชาติได้ สอบถามเชื้อชาติได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความกระตือรือร้น
2. ความสามารถในการพูดและฟังภาษาจีน
3. มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ตามแผนการเรียนรู้นำไปใช้ในสายอาชีพ

ได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
1.	<u>ขั้นทบทวน</u>	ผู้สอนทบทวนเนื้อหาเดิมเรื่องการทักทาย การกล่าวสวัสดิ์ให้กับนักเรียน	นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียนครั้งก่อน
2.	<u>ขั้นตอนการรับรู้</u>	ผู้สอนให้นักเรียนศึกษาสื่อวีดิทัศน์ ผู้สอนให้ตัวแทนนักเรียนเลือกป้ายแต่ละประเทศ เพื่อเป็นตัวแทนของชนชาตินั้น	นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ในหน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนฝึกถามตอบกับเพื่อนในห้องเรียน ถามตอบเชื้อชาติเรียนรู้ชื่อประเทศต่าง ๆ เป็นภาษาจีน นักเรียนสร้างสถานการณ์เอง สร้างประโยคคำถามเชื้อชาติ

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
			<p>สอบถามว่ามาจากประเทศอะไร</p> <p>นักเรียนสร้างสถานการณ์เป็นคนชนชาติต่าง ๆ เช่น</p> <p>我是泰国人 ฉันคือคนไทย</p> <p>我是中国人 ฉันคือคนจีน</p> <p>我是英国人 ฉันคือคนอังกฤษ</p> <p>我是法国人 ฉันคือคนฝรั่งเศส</p> <p>我是美国人 ฉันคือคนประเทศอเมริกา</p>
3.	<u>ขั้นตอนการทำ ความเข้าใจ</u>	ผู้สอนสังเกตแต่ละกลุ่มทำงาน แนะนำสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับนักเรียน	นักเรียนแต่ละกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจและทำใบงานเรื่องการสอบถามเรื่องเชื้อชาติ สัญชาติ ชื่อ-นามสกุล
4.	<u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u>	ผู้สอนให้คำแนะนำการออกเสียงแก้ไขหลักการอ่าน การออกเสียงให้ถูกต้องสถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น แนะนำสถานการณ์ตัวอย่างนี้จะนำไปใช้อย่างไร	นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนและฝึกพูดตามสถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น
5.	<u>ขั้นประเมิน การเรียนรู้</u>	ผู้สอนประเมินงานที่ได้มอบหมายให้นักเรียน และบอกผลการ	นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลัง

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
	<u>และให้ผลย้อนกลับ</u>	ประเมิน พร้อมคำแนะนำให้แก่ใจ ชี้จุดบกพร่องรายบุคคล	เรียนแผนการเรียนรู้ที่ 2 และเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

สรุปผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง 方向地点 การสอบถามเส้นทาง วิชา ภาษาจีน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ผู้สอน นายไชยฉัตร โรจน์พลทامل เวลา 3 ชั่วโมง

สอนวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สาระสำคัญ

เรียนรู้เกี่ยวกับการเดินทาง การบอกทาง ทิศทาง ชื่อตำแหน่งของสถานที่ได้ ตำแหน่งที่พักของโรงแรม

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถพูดโต้ตอบ เดินทาง การบอกทาง ทิศทาง ชื่อตำแหน่งของสถานที่ได้ เช่น 你家在哪, 英国在哪, 往左拐, 往右拐, 往前走。

สาระการเรียนรู้

บทสนทนา

A: 你好, 你家在哪儿?

B: 我家在这儿。

A: 你是老外?

B: 我家..... 我家在英

国。

A: 伦敦在哪儿?

B: 在这儿, 我家在伦

敦。

你家在哪儿?

A: 我家在那儿。

B: 再见。

A: 再见。

A: สวัสดีค่ะ บ้านคุณอยู่ที่ไหนคะ

B: บ้านผมอยู่ที่นี่ครับ

A: คุณเป็นชาวต่างชาติหรือคะ

B: บ้านผม... บ้านผมอยู่ที่อังกฤษ

A: ลอนดอนอยู่ที่ไหนคะ

B: อยู่ตรงนี้ครับ บ้านผมอยู่ที่ลอนดอน

บ้านน้องอยู่ไหนครับ

A: อยู่ที่นี่ค่ะ

B: ลาก่อนครับ

A: ลาก่อนค่ะ

สื่อและการเรียนรู้

1. สื่อวีดิทัศน์
2. แผนที่โลก ลูกโลก
3. แบบเรียนหนังสือจากสำนักงานฮันบัน (Hanban) ประเทศจีน

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

1. สอบถามสถานที่ การเดินทาง ทิศทางและตำแหน่งของที่อยู่
2. เข้าใจวัฒนธรรมการเรียกชื่อและนามสกุลเต็มของชาวจีน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความกระตือรือร้น
2. ความสามารถในการพูดและฟังภาษาจีน
3. มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ตามแผนการเรียนรู้นำไปใช้ในสาขาอาชีพได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
1.	<u>ขั้นทบทวน</u>	ผู้สอนทบทวนเนื้อหาการสอบถามเชื้อชาติ การถามชื่อ ให้นักเรียน	นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียนครั้งก่อน
2.	<u>ขั้นตอนการรับรู้</u>	ผู้สอนแนะนำเทคนิคการพูด เรื่องการสอบถามเส้นทาง ผู้สอนให้นักเรียนจับคู่ถามสถานที่ต่าง ๆ จากแผนที่โลก 	นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ในหน่วยการเรียนรู้ ศึกษาและทำความเข้าใจการทักทายเรื่องการสอบถามเส้นทาง นักเรียนจับคู่ ฝึกถามตอบประโยค เช่น
3.	<u>ขั้นตอนการทำ ความเข้าใจ</u>	ผู้สอนสังเกตแต่ละกลุ่มทำงาน แนะนำสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับนักเรียน	นักเรียน แต่ 伦敦在哪儿? ลอนดอนอยู่ที่ไหน 曼谷在哪儿? กรุงเทพมหานครอยู่ที่ไหน

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
			北京在哪儿? ปักกิ่งอยู่ที่ไหน ละกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจและทำใบงานเรื่องการสอบถามเส้นทาง
4.	<u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u>	ผู้สอนให้คำแนะนำการออกเสียง แก้วไข หลักรากอ่าน การออกเสียงให้ถูกต้อง สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น แนะนำสถานการณ์ตัวอย่างนี้จะนำไปใช้อย่างไร	นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนและฝึกพูดตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น
5.	<u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u>	ผู้สอนประเมินงานที่ได้มอบหมาย ให้แก่นักเรียน และบอกผลการประเมิน พร้อมคำแนะนำให้แก้ไข ซึ่งจุดบกพร่องรายบุคคล	นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนแผนการเรียนรู้ที่ 2 และเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

สรุปผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง 介绍他人 การแนะนำผู้อื่น

วิชา ภาษาจีน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ผู้สอน นายไชยฉัตร โรจน์พลทامل

เวลา 3 ชั่วโมง

สอนวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สาระสำคัญ

เรียนรู้การแนะนำแขกกลุ่มอื่นหรือแนะนำวิทยากร ขยายฐานความรู้ถึงแนะนำสินค้า บริการ การต่อรองราคาสินค้า

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถพูด อธิบาย คุณลักษณะของบุคคลที่ 3 ให้กับนักท่องเที่ยวได้

ตารางการเรียนรู้

บทสนทนา

A: 麦克，这是你爸爸
吗？

B: 对，这是我爸爸，
这是我妈妈，
这是我哥哥，这是

我。

A: 麦克，这是你姐姐
吗？

B: 她不是我姐，
她是我妈妈。

A: 这是你妈妈？这是
谁？

B: 这是我。

.....

B: 小海，北京在哪儿？

A: 这是北京。

B: 上海在哪儿？

A: 上海在这儿。

伦敦在哪儿？

B: 这是伦敦。

A: 麦克，你家在哪儿？

B: 我家

A: 这是你家。

A: ไมค์ นี่คือคุณพ่อหรือเปล่า

B: ใช่ นี่คือคุณพ่อของฉัน

นี่คือคุณแม่ของฉัน

เหล่านี้คือพี่ชายของฉัน นี่ก็คือฉัน

A: ไมค์ แล้วนี่พี่สาวนายหรือ

B: เขาไม่ใช่พี่สาวฉัน

เขาเป็นแม่ตัวเอง

A: นี่แม่นายหรือ แล้วนี่ใครกันหละ

B: นี่ฉันไง

.....

B: เสียว ไห่ ปักกิ่งอยู่ที่ไหน

A: นี่คือปักกิ่ง

B: เซี่ยงไฮ้ หละ อยู่ที่ไหน

A: เซี่ยงไฮ้ อยู่ที่นี่

ลอนดอนอยู่ตรงไหนหละ

B: นี่คือลอนดอน

A: ไมค์ แล้วบ้านนายอยู่ไหนกันหละ

B: บ้านฉันหรือ...

A: นี่คือบ้านของนายไง

สื่อและการเรียนรู้

1. สื่อวีดิทัศน์
2. รูปภาพครอบครัวของนักเรียน
3. แบบเรียนหนังสือจากสำนักงานฮันบัน(Hanban)ประเทศจีน

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

1. แนะนำบุคคลอื่น หรือแขกคนอื่นให้กับนักท่องเที่ยวได้
2. แนะนำบุคคลในภาพได้ ชี้แจงบุคคลตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความกระตือรือร้น
2. ความสามารถในการพูดและฟังภาษาจีน
3. มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ตามแผนการเรียนรู้นำไปใช้ในสาขาอาชีพได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
1.	<u>ขั้นทบทวน</u>	ผู้สอนทบทวนเนื้อหาการสอบถามเส้นทาง การใช้ 这儿, 那儿。	นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียนครั้งก่อน
2.	<u>ขั้นตอนการรับรู้</u>	ผู้สอนให้นักเรียนศึกษาจากวีดิทัศน์ให้นักเรียนจับกลุ่มและสร้างสถานการณ์การแนะนำผู้อื่น เน้นเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นให้แก่นักท่องเที่ยว	นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ในหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนฝึกเป็นนักท่องเที่ยวและไกด์ท้องถิ่น สลับกันสอบถามคนในภาพ

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
			<p>เรียนรู้การถามตอบสอบถามถึงบุคคลอื่นในภาพ นักเรียนนำภาพครอบครัวของแต่ละคน สลับกันสอบถาม ฝึกการใช้ประโยค</p> <p>这是谁? นี่คือใคร 这是你爸爸吗? นี่คือคุณพ่อของคุณใช่ไหม 这是你妈妈吗? นี่คือคุณแม่ของคุณใช่ไหม</p>
3.	<u>ขั้นตอนการทำ ความเข้าใจ</u>	ผู้สอนสังเกตแต่ละกลุ่มทำงาน แนะนำสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับนักเรียน	นักเรียนแต่ละกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจและทำใบงาน การแนะนำผู้อื่น
4.	<u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u>	ผู้สอนให้คำแนะนำการออกเสียง แก้วไข หลักการอ่าน การออกเสียงให้ถูกต้อง สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น แนะนำสถานการณ์ตัวอย่างนี้จะนำไปใช้อย่างไร	นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนและฝึกพูดตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น
5.	<u>ขั้นประเมิน การเรียนรู้ และให้ผลย้อนกลับ</u>	ผู้สอนประเมินงานที่ได้มอบหมายให้นักเรียน และบอกผลการประเมิน พร้อมคำแนะนำให้แก้ไข ซึ่งจุดบกพร่องรายบุคคล	นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียน แผนการเรียนรู้ที่ 2 และเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

สรุปผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง 去动物园 ส่วนวนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสวนสัตว์

วิชา ภาษาจีน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ผู้สอน นายไชยฉัตร โรจน์พลทامل

เวลา 3 ชั่วโมง

สอนวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สาระสำคัญ

เรียนรู้การพูดเรื่องราวในสวนสัตว์ บอกประเภทของสัตว์ต่าง ๆ ชื่อสัตว์ต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและจีน **มาตรฐานการเรียนรู้**

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถพูด อธิบาย ชี้แนะสัตว์ต่าง ๆ ในสวนสัตว์ได้
2. บอกชื่อสัตว์เป็นภาษาไทยและภาษาจีนได้

สาระการเรียนรู้

บทสนทนา

A: 两只小狗。

B: 安妮，我们有两只小狗。
它叫甜甜，它叫毛毛。

A: 甜甜，毛毛。

B: 安妮，你家有狗吗？

A: 我家有一只狗。

B: 它叫什么名字？

A: 它叫 Cowboy。

B: 哇，Cowboy。

A: ลูกสุนัข 2 ตัว

B: แอนนี่ พวกเรามีลูกสุนัข 2 ตัวนะ
ตัวนี้ชื่อเถียนเถียน ตัวนี้ชื่อเหมาเมา

A: เถียนเถียน เหมาเมา

B: แอนนี่ ที่บ้านเธอมีสุนัขไหม

A: ที่บ้านฉันมีอยู่ 1 ตัว

B: มันชื่อว่าอะไรหรอ

A: มันชื่อ คาวบอย

B: ว้าว คาวบอย

A: 你家的小狗叫什么？

C: 它叫佳佳。

我家有一只小狗，
三只小猫。

A: สุนัขของเธอชื่ออะไรคะ

C: มันมีชื่อว่า ใจใจ

ที่บ้านมีสุนัข 1 ตัว

แมวอีก 3 ตัว

สื่อและการเรียนรู้

1. สื่อวิดีโอทัศน์
2. รูปสัตว์ที่อยู่ในสวนสัตว์
3. เอกสารแผ่นพับของสวนสัตว์เปิดเขาเขียว
4. แบบเรียนหนังสือจากสำนักงานฮันบัน (Hanban) ประเทศจีน

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

1. บอกรายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวภายในสวนสัตว์
2. บอกภาษาจีนของสัตว์ที่นิยมในสวนสัตว์ได้
3. สามารถอธิบายรายละเอียดในเอกสารแผ่นพับเป็นภาษาจีนได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความกระตือรือร้น
2. ความสามารถในการพูดและฟังภาษาจีน
3. มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ตามแผนการเรียนรู้นำไปใช้ในสายอาชีพ

ได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
1.	<u>ขั้นทบทวน</u>	ผู้สอนทบทวนการสอบถามบุคคลอื่น ให้แก่ นักเรียน นำภาพถ่ายเดิมทบทวน ให้นักเรียนฟัง	นักเรียนรับฟังและทบทวน เนื้อหาจากคาบเรียนครั้งก่อน
2.	<u>ขั้นตอนการ รับรู้</u>	ผู้สอนเปิดวิดีโอที่เกี่ยวกับการสอบถาม เรื่องสัตว์เลี้ยง เน้นผูกโยงเรื่องสัตว์เลี้ยง สวนสัตว์ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจริง ผู้สอนสอนคำศัพท์และสถานที่ต่าง ๆ จากแผ่นพับ บอกภาษาจีนของสัตว์ ผู้สอนให้นักเรียนนำภาพสัตว์ที่เตรียม มา เพื่อให้จับกลุ่มฝึกพูดภาษาจีน	นักเรียนฝึกออกเสียงตาม เนื้อหาสื่อวิดีโอทัศนในหน่วยการ เรียนรู้ นักเรียนศึกษาคำศัพท์ แผ่นพับ อ่านออกเสียงสัตว์เป็น ภาษาจีนตามผู้สอน ฝึกแนะนำ การเดินทาง ซึ่งแจกรายละเอียด ในแผ่นพับเป็นภาษาจีน สามารถบอกได้ว่าสถานที่แต่ละ แห่งอยู่บริเวณใด นักเรียนฝึกพูดภาษาจีนตาม โครงสร้างประโยค จับกลุ่ม ผลัดกันสอบถามสมาชิกใน กลุ่ม และเรียนรู้ประโยคตาม บทสนทนา 我们有两只小狗。 พวกเรามีลูกสุนัข 2 ตัว 我有一只小猫。 ฉันมีลูกแมว 1 ตัว 它叫什么名字? มันชื่อว่าอะไร 你有狗吗? คุณมีสุนัขไหม

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
3.	<u>ขั้นตอนการทำ ความเข้าใจ</u>	ผู้สอนสังเกตแต่ละกลุ่มทำงาน แนะนำสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับนักเรียน	นักเรียนแต่ละกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจและทำใบงานส่วนวนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสวนสัตว์
4.	<u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u>	ผู้สอนให้คำแนะนำการออกเสียง แก้ไขหลักการอ่าน การออกเสียงให้ถูกต้อง สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น แนะนำสถานการณ์ตัวอย่างนี้จะนำไปใช้อย่างไร	นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนและฝึกพูดตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น
5.	<u>ขั้นประเมิน การเรียนรู้ และให้ผลย้อนกลับ</u>	ผู้สอนประเมินงานที่ได้มอบหมาย ให้แก่นักเรียน และบอกผลการประเมิน พร้อมคำแนะนำให้แก้ไข ซึ่งจุดบกพร่องรายบุคคล	นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนแผนการเรียนรู้ที่ 2 และเพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไข

สรุปผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง 酒店房间 อธิบายสถานที่พัก

วิชา ภาษาจีน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ผู้สอน นายไชยฉัตร โรจน์พลทامل

เวลา 3 ชั่วโมง

สอนวันที่..... เดือน.....พ.ศ.

สาระสำคัญ

รายละเอียดส่วนต่าง ๆ ภายในโรงแรม บอกทาง บอกหมายเลขห้องพัก ชั้นที่พัก ซึ่งแจ้งข้อกำหนดพิเศษของแต่ละโรงแรมได้

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกทาง บอกหมายเลขห้องพัก ชั้นที่พัก ชื่อของกำหนดพิเศษของแต่ละโรงแรมได้

สาระการเรียนรู้

บทสนทนา

A: 小红，你家房子很大。

B: 是啊，这是厨房，这是餐厅，这是客厅，这是安妮的房间。

A: 你的房间真好。

C: 谢谢。

B: 这是客房，这是卫生间。这是我的房间。

C: 你的房间很漂亮！

B: 这是我爸爸的书房。

C: 你爸爸的书很多。

B: 这是我爸爸妈妈的卧室。

A: 小红，你家的房间很多。你家有九个房间。

B: 不对，我们有十个房间。

A: 十个房间？

B: 你看，这是甜甜和毛毛的房间。

A: เลี้ยว หง บ้านของเธอหลังใหญ่จัง

B: อืม นี่คือห้องครัว

นี่คือห้องรับประทานอาหาร นี่คือห้องนั่งเล่น

นี่คือห้องของแอนนี่

A: ห้องของเธอสวยงามดีจริง

C: ขอบคุณค่ะ

B: นี่คือห้องนอนแขก นี่คือห้องน้ำ

นี่คือห้องของฉันเอง

C: ห้องของเธอก็สวยนะเนี่ย!

B: นี่คือห้องหนังสือของพ่อฉัน

C: หนังสือของพ่อเธอนี่เยอะจังเลย

B: นี่คือห้องนอนของพ่อและแม่ฉันเอง

A: เลี้ยว หง บ้านของเธอมียหลายห้องจัง

มีตั้ง 9 ห้องเชีย

B: ไม่ใช่เลย พวกเรามีทั้งหมด 10 ห้อง

A: 10 ห้องเชียหรือ

B: คู่นั้น นี่คือห้องของเทียนเทียนและเหมาม่า

สื่อและการเรียนรู้

1. สื่อวีดิทัศน์
2. รูปส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม
3. แบบเรียนหนังสือจากสำนักงานฮันปิ่น(Hanban)ประเทศจีน

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

1. บอกทาง บอกหมายเลขห้องพักได้
2. บอกชั้นที่พักให้แก่ลูกค้าได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความกระตือรือร้น
2. ความสามารถในการพูดและฟังภาษาจีน
3. มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ตามแผนการเรียนรู้นำไปใช้ในสาขาอาชีพได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
1.	<u>ขั้นทบทวน</u>	ผู้สอนทบทวนเนื้อหาส่วนที่เกี่ยวกับ การจองห้องพักเกี่ยวกับสวนสัตว์ ทบทวนชนิดสัตว์เลี้ยงบอกนักเรียน	นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียนครั้งก่อน
2.	<u>ขั้นตอนการรับรู้</u>	ผู้สอนให้นักเรียนศึกษาวีดิทัศน์ โดยเปลี่ยนเนื้อหาจากบ้านเป็นโรงแรม ผู้สอนให้นักเรียนออกแบบโรงแรมของตนเอง และให้บอกส่วนต่าง ๆ เป็นภาษาจีน	นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ในหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนออกแบบโรงแรมในฝัน โดยมีห้องแบบต่าง ๆ เป็นภาษาจีน

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
			<p>นักเรียนต้องฝึกพูดประโยคเหล่านี้</p> <p>这是厨房。นี่คือห้องครัว</p> <p>这是客厅。นี่คือห้องนั่งเล่น</p> <p>这是餐厅。นี่คือห้องทานข้าว</p> <p>这是卧室。นี่คือห้องนอน</p>
3.	<u>ขั้นตอนการทำความเข้าใจ</u>	ผู้สอนสังเกตแต่ละกลุ่มทำงาน แนะนำสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับนักเรียน	นักเรียนแต่ละกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจและทำใบงาน การอธิบายสถานที่พัก
4.	<u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u>	ผู้สอนให้คำแนะนำการออกเสียง แก้ไขหลักการอ่าน การออกเสียงให้ถูกต้อง สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น แนะนำสถานการณ์ตัวอย่างนี้จะนำไปใช้อย่างไร	นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนและฝึกพูดตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น
5.	<u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u>	ผู้สอนประเมินงานที่ได้มอบหมายให้แก่นักเรียน และบอกผลการประเมินพร้อมคำแนะนำให้แก้ไข จัดจุดบกพร่องรายบุคคล	นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียน แผนการเรียนรู้ที่ 2 และเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

สรุปผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง 介绍早餐 แนะนำอาหารมื้อเช้า

วิชา ภาษาจีน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ผู้สอน นายไชยฉัตร โรจน์พลทامل

เวลา 3 ชั่วโมง

สอนวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สาระสำคัญ

อาหารเช้าที่ชาวจีนนิยม และเมนูอาหารเช้าพื้นฐานของโรงแรม พร้อมกับสอบถามนักท่องเที่ยวได้ถึงความต้องการที่เกี่ยวข้องกับอาหารเช้าได้

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกชื่ออาหาร ชนิดของอาหาร
2. สามารถสอบถามความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

สาระการเรียนรู้

บทสนทนา

A: 安妮，你喝什么？

B: 这是牛奶吗？

A: 这不是牛奶，这是豆浆。

B: 豆浆！我不喝豆浆，
我喝牛奶。

C: 牛奶来了。

B: 我不喝这个。我喝这个。

C: 小红，你喝吧。

A: 妈妈，你喝咖啡吗？

C: 我不喝咖啡，我喝豆浆。

A: 妈妈，你喝豆浆。

安妮，这是油条，那是面包。这是鸡蛋，那是火腿。

安妮吃什么？

B: 我吃鸡蛋，谢谢。

C: 你们吃面包吗？

B: 我吃面包，谢谢。

A: แอนนี่ เธอจะดื่มอะไรหรอ

B: อันนี้ใช่นมวัวไหม

A: อันนี้ไม่ใช่นมวัว มันคือนมถั่วเหลือง

B: นมถั่วเหลือง! ฉันไม่ดื่มนมถั่วเหลือง
ฉันจะไปดื่มนมวัว

C: นมวัวมาแล้ว

B: หนูไม่ดื่มแบบนี้ค่ะ (นมร้อน)

หนูดื่มแบบนี้ค่ะ (นมแช่เย็น)

C: เสี่ยว หง จิ้นลูกดื่มนะ

A: แม่ค่ะ แม่ดื่มกาแฟไหม

C: แม่ไม่ดื่มกาแฟ แม่จะดื่มนมถั่วเหลือง

A: นี่ค่ะแม่ ดื่มนมถั่วเหลืองนะคะ

แอนนี่ นี่คือน้ำทอดไก่ นั่นคือขนมปัง

นี่คือไข่ดาว นั่นคือแฮม

แอนนี่ เธอจะกินอะไรดี

B: จิ้นจิ้นกินไข่ดาว ขอบคุณนะ

C: เด็ก ๆ ใครเอาขนมปังไหม

B: หนูเอาขนมปังด้วยค่ะ ขอบคุณค่ะ

สื่อและการเรียนรู้

1. สื่อวีดิทัศน์
2. รูปเมนูอาหารเช้า
3. แบบเรียนหนังสือจากสำนักงานฮันบัน(Hanban)ประเทศจีน

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

1. แนะนำเมนูอาหารเช้า ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความกระตือรือร้น
2. ความสามารถในการพูดและฟังภาษาจีน
3. มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ตามแผนการเรียนรู้นำไปใช้ในสายอาชีพได้

อาชีพได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
1.	<u>ขั้นทบทวน</u>	ผู้สอนทบทวนชื่อห้องพักต่าง ๆ บอกวิธีการอ่านและการเขียนศัพท์	นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียนครั้งก่อน
2.	<u>ขั้นตอนการรับรู้</u>	ผู้สอนให้นักเรียนศึกษาจากวิดีโอและนำภาพเมนูอาหาร จัดเรียงแบบอาหารเช้าของโรงแรม โดยกำหนดให้นักเรียนอีกจำนวนหนึ่งเป็นพนักงานแนะนำอาหาร อีกส่วนหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่ต้องเลือกอาหารเช้า 	นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวิดีโอในหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนจะถูกแบ่งออกมาสองส่วน แสดงสถานการณ์เป็นพนักงานและนักท่องเที่ยว โดยนักเรียนต้องสื่อสารเป็นภาษาจีนเรียนรู้ประโยคหลักคือ 这是面包。นี่คือขนมปัง 这是牛奶。นี่คือนมวัว 你要吃什么？她会吃什么？ อะไร 你要喝什么？她会喝什么？ อะไร

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
3.	<u>ขั้นตอนการทำความเข้าใจ</u>	ผู้สอนสังเกตแต่ละกลุ่มทำงาน แนะนำสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับนักเรียน	นักเรียนแต่ละกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจและทำใบงาน การแนะนำอาหารมื้อเช้า
4.	<u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u>	ผู้สอนให้คำแนะนำการออกเสียง แก้ไขหลักการอ่าน การออกเสียงให้ถูกต้อง สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น แนะนำสถานการณ์ตัวอย่างนี้จะนำไปใช้อย่างไร	นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนและฝึกพูดตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น
5.	<u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u>	ผู้สอนประเมินงานที่ได้มอบหมายให้แก่นักเรียน และบอกผลการประเมินพร้อมคำแนะนำให้แก้ไข ซึ่งจุดบกพร่องรายบุคคล	นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียน แผนการเรียนรู้ที่ 2 และเพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไข

สรุปผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8

เรื่อง 水果饮料 การซื้อเครื่องดื่มและผลไม้

วิชา ภาษาจีน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ผู้สอน นายไชยฉัตร โรจน์พลทامل

เวลา 3 ชั่วโมง

สอนวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เนื้อหา

แนะนำเกี่ยวกับเครื่องดื่มแต่ละประเภท ผลไม้ชนิดต่าง ๆ ได้

สาระวัตถุประสงค์

1. บอกเครื่องดื่มและผลไม้แต่ละชนิดเป็นภาษาจีนได้
2. แนะนำเครื่องดื่มแต่ละชนิดให้กับนักท่องเที่ยวได้

สาระสำคัญ

เรียนรู้เครื่องดื่มและผลไม้ที่มีจำหน่ายอยู่ในท้องตลาดทั่วไป เรียนรู้และบอกเครื่องดื่มและผลไม้แต่ละชนิดเป็นภาษาจีน

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกเครื่องดื่มและผลไม้แต่ละชนิดเป็นภาษาจีนได้
2. แนะนำเครื่องดื่มแต่ละชนิดให้กับนักท่องเที่ยวได้

สาระการเรียนรู้

บทสนทนา

A: 小海，这是筷子吗？

B: 对，这是筷子。

（麦克认真夹饺子）

A: 成功了！成功了！

B: 麦克，你要水果吗？

A: 要。

B: 这是苹果，这是梨，
这是香蕉，这是葡萄，

那是桃，你要什么？

A: 我要苹果，你呢？

B: 我不要苹果，我喝水。

这是茶、橙汁、可乐、
水，你喝什么？

A: 我要可乐。

A: เสี่ยว ไห่ นี่คือนะเกียบไหม

B: ใช่ นี่คือนะเกียบ

(ไมค์ตั้งใจ夾餃子)

A: ได้แล้ว คีบได้แล้ว

B: ไมค์ นายเอาผลไม้ไหม

A: เอา

B: นี่คือนะเปิ้ล นี่คือนะเกี๋ย
นี่คือน้ำส้ม นี่คือน้ำองุ่น
นั่นคือน้ำลูกท้อ นายจะเอาอะไรนะ

A: ฉันเอาะเปิ้ล นายหะ

B: ฉันไมเอาผลไม้ ฉันจะคีมน้ำ

นี่คือน้ำชา น้ำส้ม โถ๊ก

น้ำเปล่า นายจะคีมอะไรไหม

A: ฉันเอาน้ำโถ๊ก

สื่อและการเรียนรู้

1. สื่อวีดิทัศน์
2. รูปเครื่องต้มและผลไม้ชนิดต่าง ๆ
3. แบบเรียนหนังสือจากสำนักงานฮันบัน (Hanban) ประเทศจีน

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

1. แนะนำเกี่ยวกับเครื่องต้มแต่ละประเภทได้
2. บอกผลไม้ชนิดต่าง ๆ เป็นภาษาจีนได้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความกระตือรือร้น
2. ความสามารถในการพูดและฟังภาษาจีน
3. มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ตามแผนการเรียนรู้นำไปใช้ในสายอาชีพได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
1.	<u>ขั้นทบทวน</u>	ผู้สอนทบทวนเนื้อหาแนะนำอาหารมือเข้า ประเภทของอาหาร ชนิดและวิธีการสอบถาม	นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียนครั้งก่อน ออกเสียงทบทวนตามผู้สอน
2.	<u>ขั้นตอนการรับรู้</u>	ผู้สอนให้นักเรียนศึกษาวีดิทัศน์วิธีการสอบถามเครื่องต้ม นักเรียนนำรูปเครื่องต้มและผลไม้ต่าง ๆ จัดวาง สร้าง	นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ในหน่วยการเรียนรู้ แบ่งกลุ่มนักเรียน สร้าง

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
		<p>สถานการณ์ขายน้ำและผลไม้ให้แก่นักท่องเที่ยว</p> <p>โดยกำหนดให้นักเรียนอีกจำนวนหนึ่งเป็นพนักงานขาย อีกส่วนหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยว</p> 	<p>สถานการณ์ถามตอบเกี่ยวกับเนื้อหาในแผนการเรียนรู้</p> <p>นักเรียนฝ่ายขายต้องพูดให้นักท่องเที่ยวอยากซื้อเครื่องดื่มภายในร้าน</p> <p>นักเรียนฝ่ายนักท่องเที่ยวต้องสอบถามข้อมูลเครื่องดื่มและตัดสินใจซื้อสินค้าที่ชื่นชอบ โดยมีประโยค</p> <p>你要什么? นายจะเอาอะไร</p> <p>我要可乐。ฉันอยากได้โค้ก</p> <p>我要水。ฉันอยากได้น้ำเปล่า</p> <p>我要苹果。ฉันอยากได้แอปเปิ้ล</p>
3.	<u>ขั้นตอนการทำ ความเข้าใจ</u>	ผู้สอนสังเกตแต่ละกลุ่มทำงาน แนะนำสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับนักเรียน	นักเรียนแต่ละกลุ่ม ระดมความคิดทำความเข้าใจและทำใบงาน การซื้อเครื่องดื่มและผลไม้
4.	<u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u>	ผู้สอนให้คำแนะนำการออกเสียง แก้ไขหลักการอ่าน การออกเสียงให้ถูกต้อง สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น แนะนำสถานการณ์ตัวอย่างนี้จะนำไปใช้อย่างไร	นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนและฝึกพูดตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น

ลำดับ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมนักเรียน
5.	<u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u>	ผู้สอนประเมินงานที่ได้มอบหมายให้นักเรียน และบอกผลการประเมินพร้อมคำแนะนำให้แก้ไข ซึ่งจุดบกพร่องรายบุคคล	นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนแผนการเรียนรู้ที่ 2 และเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

สรุปผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข.

แผนการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว

แผนการเรียนรู้วิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้	เนื้อหา/สาระ/ วัตถุประสงค์	กระบวนการการเรียนรู้
<p>1. 打招呼 คำ กล่าวทักทาย</p>	<p><u>เนื้อหา</u> การกล่าวทักทายที่ ถูกต้องตามแต่ละ ช่วงเวลา</p> <p><u>สาระ</u> การกล่าวทักทายที่ ถูกต้องตามแต่ละช่ว เวลา เป็นการแสดง ไมตรีต่อนักท่องเที่ยว อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามกาลเทศะ และการใช้ประโยคที่ สุภาพ</p> <p><u>วัตถุประสงค์</u> กล่าวทักทายได้ ถูกต้องสื่อสารได้ ชัดเจนแยกแยะการ กล่าวทักทายในแต่ละ ช่วงเวลาได้</p>	<p><u>ขั้นทบทวน</u> นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียน ครั้งก่อน</p> <p><u>ขั้นตอนการรับรู้</u> นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ใน หน่วยการเรียนรู้</p> <p><u>ขั้นตอนการทำความเข้าใจ</u> นักเรียนแบ่งกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจ และทำใบงานที่ผู้สอนมอบหมาย</p> <p><u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u> นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดสถานการณ์ภาษาจีนตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้นเอง</p> <p><u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u> นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน และนำ กลับไปปรับปรุงแก้ไข ตามจุดบกพร่องของแต่ละ คน</p>

หน่วยการเรียนรู้	เนื้อหา/สาระ/ วัตถุประสงค์	กระบวนการการเรียนรู้
<p>2. 游客个人信息</p> <p>การสอบถามเรื่อง ส่วน ตัว ของ นักท่องเที่ยว</p>	<p><u>เนื้อหา</u></p> <p>สอบถามชื่อ นามสกุล เชื้อชาติ สำหรับรับ ลงทะเบียน</p> <p><u>สาระ</u></p> <p>วิธีการพูด รับ ลงทะเบียน ให้แก่ นักท่องเที่ยว การสอบถามชื่อ นามสกุล การแสดงสีหน้า และ การสอบถามสัญชาติ ที่สุภาพวัตถุประสงค์ สามารถพูดโต้ตอบ การถามชื่อ นามสกุล เชื้อชาติได้</p>	<p><u>ขั้นทบทวน</u></p> <p>นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียน ครั้งก่อน</p> <p><u>ขั้นตอนการรับรู้</u></p> <p>นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ใน หน่วยการเรียนรู้</p> <p><u>ขั้นตอนการทำความเข้าใจ</u></p> <p>นักเรียนแบ่งกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจ และทำใบงานที่ผู้สอนมอบหมาย</p> <p><u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u></p> <p>นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดสถานการณ์ภาษาจีนตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้นเอง</p> <p><u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u></p> <p>นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน และนำ กลับไปปรับปรุงแก้ไข ตามจุดบกพร่องของแต่ละคน</p>
<p>3. 方向地点</p> <p>การสอบถาม เส้นทาง</p>	<p><u>เนื้อหา</u></p> <p>สอบถามสถานที่ การ เดินทาง ทิศทาง ตำแหน่งของที่อยู่</p>	<p><u>ขั้นทบทวน</u></p> <p>นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียน ครั้งก่อน</p>

หน่วยการเรียนรู้	เนื้อหา/สาระ/ วัตถุประสงค์	กระบวนการการเรียนรู้
	<p><u>สาระ</u></p> <p>เรียนรู้เกี่ยวกับการเดินทาง การบอกทาง ทิศทาง ชี้ตำแหน่งของสถานที่ได้ ตำแหน่งที่พักของโรงแรม</p> <p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <p>สามารถพูดได้ตอบ แนะนำการเดินทาง บอกทิศทางของสถานที่ได้</p>	<p><u>ขั้นตอนการรับรู้</u></p> <p>นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ในหน่วยการเรียนรู้</p> <p><u>ขั้นตอนการทำความเข้าใจ</u></p> <p>นักเรียนแบ่งกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจ และทำใบงานที่ผู้สอนมอบหมาย</p> <p><u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u></p> <p>นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดสถานการณ์ภาษาจีนตามสถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้นเอง</p> <p><u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u></p> <p>นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน และนำกลับไปปรับปรุงแก้ไข ตามจุดบกพร่องของแต่ละคน</p>
<p>4. 介绍他人</p> <p>การแนะนำผู้อื่น</p>	<p><u>เนื้อหา</u></p> <p>แนะนำบุคคลอื่น หรือ แยก คน อื่น ใ ให้กับ นักท่องเที่ยว</p> <p><u>สาระ</u></p> <p>เรียนรู้การแนะนำแยกกลุ่มอื่นหรือแนะนำวิทยากร ขยายฐานความรู้ถึงแนะนำ</p>	<p><u>ขั้นทบทวน</u></p> <p>นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียนครั้งก่อน</p> <p><u>ขั้นตอนการรับรู้</u></p> <p>นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ในหน่วยการเรียนรู้</p> <p><u>ขั้นตอนการทำความเข้าใจ</u></p>

หน่วยการเรียนรู้	เนื้อหา/สาระ/ วัตถุประสงค์	กระบวนการการเรียนรู้
	<p>สินค้า บริการ การ ต่อราคาสินค้า</p> <p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <p>สามารถพูด อธิบาย คุณลักษณะของบุคคล ที่ 3 ให้กับ นักท่องเที่ยวได้</p>	<p>นักเรียนแบ่งกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจ และทำใบงานที่ผู้สอนมอบหมาย</p> <p><u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u></p> <p>นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดสถานการณ์ภาษาจีนตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้นเอง</p> <p><u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u></p> <p>นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน และนำ กลับไปปรับปรุงแก้ไข ตามจุดบกพร่องของแต่ละ คน</p>
<p>5. 去动物园</p> <p>สำนวนที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยว สวนสัตว์</p>	<p><u>เนื้อหา</u></p> <p>บอกรายละเอียด แหล่งท่องเที่ยวของ สวนสัตว์</p> <p><u>สาระ</u></p> <p>เรียนรู้การพูดเรื่องราว ในสวนสัตว์ บอก ประเภทของสัตว์ต่าง ๆ ชื่อสัตว์ต่าง ๆ ทั้ง ภาษาไทยและจีน</p> <p><u>วัตถุประสงค์</u></p>	<p><u>ขั้นทบทวน</u></p> <p>นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียน ครั้งก่อน</p> <p><u>ขั้นตอนการรับรู้</u></p> <p>นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ใน หน่วยการเรียนรู้</p> <p><u>ขั้นตอนการทำความเข้าใจ</u></p> <p>นักเรียนแบ่งกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจ และทำใบงานที่ผู้สอนมอบหมาย</p> <p><u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u></p> <p>นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดสถานการณ์ภาษาจีนตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้นเอง</p>

หน่วยการเรียนรู้	เนื้อหา/สาระ/ วัตถุประสงค์	กระบวนการการเรียนรู้
	<p>สามารถพูด อธิบาย ชี้แนะสัตว์ต่าง ๆ ใน สวนสัตว์ได้</p> <p>บอกชื่อสัตว์เป็น ภาษาไทยและ ภาษาจีนได้</p>	<p><u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u></p> <p>นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน และนำ กลับไปปรับปรุงแก้ไข ตามจุดบกพร่องของแต่ละ คน</p>
<p>6. 酒店房间 อธิบายสถานที่พัก</p>	<p><u>เนื้อหา</u></p> <p>รายละเอียดและส่วน ต่าง ๆ ในโรงแรม</p> <p><u>สาระ</u></p> <p>รายละเอียดส่วนต่าง ๆ ภายในโรงแรม</p> <p>บอกทาง บอก หมายเลขห้องพัก ชั้น ที่พัก ชี้แจงข้อกำหนด พิเศษของแต่ละ โรงแรมได้</p> <p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <p>บอกทาง บอก หมายเลขห้องพัก ชั้น ที่พัก ชี้แจงข้อกำหนด พิเศษของแต่ละ โรงแรมได้</p>	<p><u>ขั้นทบทวน</u></p> <p>นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียน ครั้งก่อน</p> <p><u>ขั้นตอนการรับรู้</u></p> <p>นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ใน หน่วยการเรียนรู้</p> <p><u>ขั้นตอนการทำความเข้าใจ</u></p> <p>นักเรียนแบ่งกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจ และทำใบงานที่ผู้สอนมอบหมาย</p> <p><u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u></p> <p>นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดสถานการณ์ภาษาจีนตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้นเอง</p> <p><u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u></p>

หน่วยการเรียนรู้	เนื้อหา/สาระ/ วัตถุประสงค์	กระบวนการการเรียนรู้
		นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน และนำกลับไปปรับปรุงแก้ไข ตามจุดบกพร่องของแต่ละคน
<p>7. 介绍早餐</p> <p>แนะนำอาหารมื้อเช้า</p>	<p><u>เนื้อหา</u></p> <p>แนะนำเมนูอาหารเช้าประเภทอาหารและเครื่องดื่ม</p> <p><u>สาระ</u></p> <p>อาหารเช้าที่ชาวจีนนิยม และเมนูอาหารเช้าพื้นฐานของโรงแรม พร้อมกับการสอบถามนักท่องเที่ยวได้ถึงความต้องการที่เกี่ยวข้องกับอาหารเช้าได้</p> <p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <p>บอกชื่ออาหาร ชนิดของอาหารสามารถสอบถามความต้องการของนักท่องเที่ยวได้</p>	<p><u>ขั้นทบทวน</u></p> <p>นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียนครั้งก่อน</p> <p><u>ขั้นตอนการรับรู้</u></p> <p>นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ในหน่วยการเรียนรู้</p> <p><u>ขั้นตอนการทำความเข้าใจ</u></p> <p>นักเรียนแบ่งกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจและทำใบงานที่ผู้สอนมอบหมาย</p> <p><u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u></p> <p>นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดสถานการณ์ภาษาจีนตามสถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้นเอง</p> <p><u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u></p> <p>นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน และนำกลับไปปรับปรุงแก้ไข ตามจุดบกพร่องของแต่ละคน</p>

หน่วยการเรียนรู้	เนื้อหา/สาระ/ วัตถุประสงค์	กระบวนการการเรียนรู้
<p>8. 水果饮料</p> <p>การซื้อเครื่องดื่ม และผลไม้</p>	<p><u>เนื้อหา</u></p> <p>แนะนำเกี่ยวกับ เครื่องดื่มแต่ละ ประเภท ผลไม้ชนิด ต่าง ๆ ได้</p> <p><u>สาระ</u></p> <p>เรียนรู้เครื่องดื่มและ ผลไม้ที่มีจำหน่ายอยู่ ในท้องตลาดทั่วไป เรียนรู้และบอก เครื่องดื่มและผลไม้ แต่ละชนิดเป็น ภาษาจีน</p> <p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <p>บอกเครื่องดื่มและ ผลไม้แต่ละชนิดเป็น ภาษาจีนได้</p> <p>แนะนำเครื่องดื่มแต่ ละชนิดให้กับ นักท่องเที่ยงได้</p>	<p><u>ขั้นทบทวน</u></p> <p>นักเรียนรับฟังและทบทวนเนื้อหาจากคาบเรียน ครั้งก่อน</p> <p><u>ขั้นตอนการรับรู้</u></p> <p>นักเรียนฝึกออกเสียงตามเนื้อหาสื่อวีดิทัศน์ใน หน่วยการเรียนรู้</p> <p><u>ขั้นตอนการทำความเข้าใจ</u></p> <p>นักเรียนแบ่งกลุ่ม ระดมความคิด ทำความเข้าใจ และทำใบงานที่ผู้สอนมอบหมาย</p> <p><u>ขั้นตอนการนำไปใช้</u></p> <p>นักเรียนแต่ละกลุ่มพูดสถานการณ์ภาษาจีนตาม สถานการณ์ที่นักเรียนสร้างขึ้นเอง</p> <p><u>ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ</u></p> <p>นักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้สอน และนำ กลับไปปรับปรุงแก้ไข ตามจุดบกพร่องของแต่ละ คน</p>

ภาคผนวก ค.

แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีน

โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

หน่วยที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา 打招呼 สถานการณ์กล่าวทักทาย

จำนวน 10 ข้อ

1. 你好吗? ฟินอินเขียนได้อย่างไร

ก. Nǐ hǎo ma?

ข. Nǐ hēi ma?

ค. Nǐ hǎo mǎ?

ง. Nǐ hēi mǎ?

2. 我是麦克。 ฟินอินเขียนได้อย่างไร

ก. Wǒ shì Mài kè.

ข. Wǒ shì Xiǎo hóng.

ค. Wǒ shì Mǎ lì.

ง. Wǒ shì Xiǎo hǎi.

3. 爸爸他是麦克。 ฟินอินเขียนได้อย่างไร

ก. Bà ba tā shì Mǎ lì.

ข. Mā ma tā shì Mǎ lì.

ค. Bà ba tā shì Mài kè.

ง. Mā ma tā shì Mài kè.

4. 我很好。 ฟินอินเขียนได้อย่างไร

ก. Wǒ bú tài hǎo.

ข. Wǒ hěn hǎo.

ค. Wǒ hǎo.

ง. Wǒ tóu téng.

5. 妈妈，她不是安妮。 ฟินอินเขียนได้อย่างไร

ก. Mā ma tā bú shì Mài kè.

ข. Mā ma tā bú shì Ān nī.

ค. Bà ba tā bú shì Mài kè.

ง. Bà ba tā shì Mài kè.

6. 爸爸和妈妈。 ฟินอินเขียนได้อย่างไร

ก. Bà ba hé mā ma.

ข. Mā ma hé Ān nī.

ค. Xiǎo hóng hé Xiǎo hǎi.

ง. Mài kè hé Ān nī.

7. จากวิดีโอทัศน์ 安妮，你好。 ประโยคข้างต้นนี้ใครเป็นคนกล่าว

ก. Xiǎo hóng de mā ma.

ข. Xiǎo hóng de bà ba.

ค. Xiǎo hǎi de mā ma.

ง. Xiǎo hǎi de bà ba.

8. 爸爸，他不是麦克。 ฟินอินเขียนได้ว่าอย่างไร

ก. Mā ma tā bú shì Mài kè.

ข. Mā ma tā bú shì Ān nī.

ค. Bà ba tā bú shì Mài kè.

ง. Bà ba tā shì Mài kè.

9. 小海和小红。 ฟินอินเขียนได้ว่าอย่างไร

ก. Bà ba hé mā ma?

ข. Mā ma hé Ān nī.

ค. Xiǎo hóng hé Xiǎo hǎi.

ง. Mài kè hé Ān nī.

10. 谢谢。 ฟินอินเขียนได้ว่าอย่างไร

ก. huān yíng dào Zhōng guó

ข. xiè xie

ค. bú kè qì

ง. gōng xǐ nǐ

คะแนน

อ.ไชยฉัตร โรจน์พลทามล

วันที่ตรวจ

แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

หน่วยที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา 游客个人信息 สถานการณ์ถาม
รับลงทะเบียนจำนวน 10 ข้อ

1. 你是哪国人? พินอินเขียนได้อย่างไร

ก. Nǐ shì nǎ guó rén?

ข. Nǐ shì Yīng guó rén ma?

ค. Wǒ bú rèn shi tā?

ง. Nǐ bú shi Zhōng guó rén

ma?

2. 对不起。พินอินเขียนได้อย่างไร

ก. huān yíng dào Zhōng guó

ข. xiè xie

ค. bú kè qi

ง. duì bu qǐ

3. 我是美国人。พินอินเขียนได้อย่างไร

ก. wǒ shì Yīng guó rén.

ข. wǒ shì Tàì guó rén.

ค. wǒ shì Měi guó rén.

ง. wǒ shì Fǎ guó rén.

4. 我不是麦克，我是小海。ใครเป็นคนพูดประโยคนี้

ก. Xiǎo hóng

ข. Ān nī

ค. Xiǎo hǎi

ง. Mài kè

5. จากวิดีโอทัศน์ 我是美国人。ผู้พูดเป็นคนชนชาติใด

ก. Yīng guó rén

ข. Tàì guó rén

ค. Měi guó rén

ง. Fǎ guó rén

6. จากวิดีโอทัศน์ 安妮，你好。ประโยคข้างต้นนี้ใคร ไม่ใช่ คนพูด

ก. Mài kè

ข. Ān nī

ค. Xiǎo hǎi

ง. Xiǎo hóng

7. ข้อใดคือพินอินของ “คุณนามสกุลอะไร”

ก. Nǐ xìng shěn me?

ค. Nǐ xíng shén me?

ข. Nǐ xìng zén me?

ง. Nǐ xìng rén me?

8. zài jiàn เขียนเป็นภาษาจีนได้อย่างไร

ก. 再见

ค. 不客气

ข. 谢谢

ง. 恭喜你

9. 你叫什么名字? เป็นประโยคในการสอบถามเรื่องอะไร

ก. 打招呼

ค. 方向地点

ข. 游客个人信息

ง. 介绍他人

10. ไตรหมายถึง 留学生

ก. Mài kè

ค. Mài kè de bà ba.

ข. Ān nī de mā ma.

ง. Xiǎo hóng hé Xiǎo hǎi.

คะแนน

อ. ไซยัตร์ โรจน์พลทามล

วันที่ตรวจ

แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

หน่วยที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา 方向地点 สถานการณ์ตามการเดินทาง

จำนวน 10 ข้อ

1. 你家在哪? เขียนเป็นพินอินได้อย่างไร

ก. Nǐ jiā zài nǎ.

ข. Nǐ jià zài nà.

ค. Nǐ jià zhù nà.

ง. Nǐ jiā zài nǎ.

2. wǒ jiā zài Lún dūn หมายถึงข้อใดในภาษาจีน

ก. 我家在伦敦。

ข. 我家在北京。

ค. 我家在清迈。

ง. 我家在昆明。

3. 老外 เขียนเป็นพินอินได้อย่างไร

ก. lǎo wài

ข. Lǎo wō

ค. lǎo shī

ง. lǎo rén

4. ทวีปเอเชีย คือ ข้อใด

ก. 欧洲

ข. 亚洲

ค. 美洲

ง. 非洲

5. 左边 หมายถึง ทางซ้าย เขียนเป็นพินอินได้อย่างไร

ก. hòu bian

ข. qián bian

ค. yòu bian

ง. zuǒ bian

6. 我家在那? เขียนเป็นพินอินได้อย่างไร

ก. Wǒ jiā zài nà.

ข. Wǒ jiā zài nā.

ค. Wǒ jiā zài nuó.

ง. Wǒ jiā zài yòu.

7. 伦敦在哪? ข้อใดตอบได้ถูกต้อง

ก. 伦敦在中国。

ค. 伦敦在英国。

ข. 伦敦在美国。

ง. 伦敦在曼谷。

8. 麦克住在哪? ข้อใดตอบได้ถูกต้อง

ก. 麦克住在小红的家。

ค. 小红住在麦克的家。

ข. 麦克住在小海的家。

ง. 小海住在麦克的家。

9. ข้อใดจับคู่ความหมายได้ถูกต้อง

ก. 这 = 近的地方

ค. 那 = 近的地方

ข. 这 = 远的地方

ง. 那 = 高的地方

10. จากภาพ ผู้พูดอยู่ห่างจากตำแหน่งของบ้านตนเอง ควรใช้ประโยคภาษาจีนว่าอย่างไร

ก. 我家在这儿。

ค. 我家在那儿。

ข. 你在家这儿。

ง. 你家在那儿。

คะแนน
อ. ไซยฉัตร โรจน์พลทามล
วันที่ตรวจ

แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

หน่วยที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา 介绍他人 การแนะนำผู้อื่น จำนวน 10 ข้อ

1. 这是谁? ฟินอินเขียนได้ว่าอย่างไร

ก. Nǐ shì shéi?

ข. Wǒ shì shéi?

ค. Zhè shì shéi?

ง. Nà shì shéi?

2. 这是我妈妈。 ฟินอินเขียนได้ว่าอย่างไร

ก. Zhè shì wǒ mā ma?

ข. Zhè shì wǒ Xiǎo hóng.

ค. Zhè shì wǒ bà ba.

ง. Zhè shì wǒ Xiǎo hǎi.

3. 这是你弟弟吗? ฟินอินเขียนได้ว่าอย่างไร

ก. Zhè shì nǐ dì di ma?

ข. Zhè shì nǐ ge ge ma?

ค. Zhè shì nǐ bà ba ma?

ง. Zhè shì nǐ Xiǎo hóng ma?

4. 这不是我姐姐，是我妈妈。 ใครเป็นคนพูดประโยคนี

ก. Xiǎo hóng

ข. Ān nī

ค. Xiǎo hǎi

ง. Mài kè

5. จากวิดีโอ 上海在哪里? ผู้พูดเป็นคนชนชาติใด

ก. Yīng guó rén

ข. Tài guó rén

ค. Měi guó rén

ง. Fǎ guó rén

6. จากวิดีโอ 伦敦在哪里? ผู้พูดเป็นคนชนชาติใด

ก. Yīng guó rén

ข. Zhōng guó rén

ค. Měi guó rén

ง. Fǎ guó rén

7. จากวิดีโอที่สนั้ 北京在哪里? ผู้พูดเป็นคนชนชาติใด

ก. Yīng guó rén

ข. Zhōng guó

ค. Měi guó rén

ง. Fǎ guó rén

8. Zhè shì nǐ jiā เขียนเป็นภาษาจีนได้ตามข้อใด

ก. 这儿你家。

ข. 那是儿你家。

ค. 这是你家。

ง. 那是你家。

9. ข้อใดแตกต่างจากพวก

ก. 爸爸

ข. 妹妹

ค. 妈妈

ง. 甜甜

10. 你地址在哪? ประโยคนี้ถามเกี่ยวกับสถานที่ใด

ก. 医院

ข. 家

ค. 学校

ง. 火车站

คะแนน

อ. ไซยัตร์ โรจน์พลทามล

วันที่ตรวจ

แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

หน่วยที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา 去动物园 สวนวนที่เกี่ยวข้องกับ
การท่องเที่ยว จำนวน 10 ข้อ

1. 动物园 พินอินเขียนได้อย่างไร

ก. dòng wù jiā

ข. dòng wù yuán

ค. dòng wù shéi

ง. dòng wù Nà

2. 大象 พินอินเขียนได้อย่างไร

ก. dà xiàng

ข. dà hǎi

ค. dà dà

ง. dà chú

3. 熊猫 พินอินเขียนได้อย่างไร

ก. dà māo

ข. xióng dà

ค. xióng mǎ

ง. xióng māo

4. 狮子 พินอินเขียนได้อย่างไร

ก. shī zǐ

ข. xióng zǐ

ค. chú zǐ

ง. māo zǐ

5. จากวิดีโอ ใครเป็นเจ้าของ 甜甜和毛毛

ก. 安妮

ข. 小红

ค. 麦克

ง. 小海

6. จากวิดีโอ 安妮有几只小狗，几只小猫。

ก. 一只小狗，两只小猫。 ข. 一只小猫。

ค. 一只小狗，三只小猫。 ง. 一只小狗。

แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

หน่วยที่ 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา 酒店房间 อธิบายสถานที่พัก
จำนวน 10 ข้อ

1. 家 พินอินเขียนได้ว่าอย่างไร

ก. jiā

ข. wǒ

ค. shéi

ง. nà

2. 厨房 พินอินเขียนได้ว่าอย่างไร

ก. chú fang

ข. chú hǎi

ค. chú bà

ง. chú zhè

3. 这是卫生间。 พินอินเขียนได้ว่าอย่างไร

ก. Zhè shì wèi shēng hóng.

ข. Zhè shì wèi shēng nī.

ค. Zhè shì wèi shēng jiān.

ง. Zhè shì wèi shēng kè.

4. ข้อใดแตกต่างจากพวก

ก. 厨房

ข. 房间

ค. 客厅

ง. 卧室

5. จากวิดีโอทัศน์ เจ้าของบ้านคือคนชาติใด?

ก. Yīng guó rén

ข. Zhōng guó rén

ค. Měi guó rén

ง. Fǎ guó rén

6. จากวิดีโอทัศน์ ตัวละครทั้งสามคนมีความหมายตรงตามข้อใด

ก. 他们

ข. 我们

ค. 你们

ง. 她们

7. จากวิดีโอทัศน์ มีห้องทั้งหมดกี่ห้อง

- ก. แปดห้อง
- ค. สิห้อง

- ข. เกห้อง
- ง. หนึ่งห้อง

8. จากวิดีโอทัศน์ ห้องสมุดคือห้องของใคร

- ก. านีเ่พ่อ.
- ค. สีเ่พ่อ.

- ข. านีเ่แม่.
- ง. สีเ่แม่.

9. ีเ่ห้องดีดี. ผู้พู่ดต้องการซื้อสิ่งใด

- ก. บ้านของคูนคูดีมาก
- ค. บ้านของคูนสวยมาก

- ข. ห้องนอนของคูนสวยมาก
- ง. ห้องนอนของคูนคูดีมาก

10. ีเ่ห้องน้อยคือห้องของใคร

- ก. สี
- ค. ีเ่

- ข. านี
- ง. ีเ่และมม

คะแนน

อ.ไชยฉัตร โรจน์พลทามล

วันที่ตรวจ

7. Wǒ xiǎng hē dòu jiāng. เขียนเป็นภาษาจีนได้อย่างไร

ก. 我想喝豆浆。

ข. 我相喝豆浆。

ค. 我向喝豆浆。

ง. 我象喝豆浆。

8. Wǒ chī miàn bāo. เขียนเป็นภาษาจีนได้อย่างไร

ก. 我吃面包。

ข. 我驰面包。

ค. 我吃面宝。

ง. 我吃米包。

9. 你喝什么? ผู้พูดต้องการซื้อสิ่งใด

ก. สอบถามของกิน

ข. สอบถามห้องพัก

ค. สอบถามเครื่องดื่ม

ง. สอบถามที่จอดรถ

10. ข้อใดแตกต่างจากพวก

ก. 面包

ข. 火腿

ค. 鸡蛋

ง. 牛奶

คะแนน

อ.ไชยฉัตร โรจน์พลทามล

วันที่ตรวจ

8. ข้อใดแตกต่างจากพวก

ก. 红茶

ข. 可乐

ค. 香蕉

ง. 牛奶

9. 这是苹果，这是梨，这是香蕉，这是葡萄。 ผู้พูดไม่ได้กล่าวถึงผลไม้ชนิดใด

ก. กล้วย

ข. ฝรั่ง

ค. แอปเปิ้ล

ง. แตงโม

10. 这是茶，橙汁，可乐，水。 ผู้พูดไม่ได้กล่าวถึงเครื่องดื่มชนิดใด

ก. น้ำส้ม

ข. น้ำเปล่า

ค. เป๊ปซี่

ง. โค้ก

คะแนน

อ. ไซยัตร์ โรจน์พลทามล

วันที่ตรวจ

ภาคผนวก ง.

หัวข้อและเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน

หัวข้อและเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน

หัวข้อการประเมิน	เกณฑ์คะแนน	รายละเอียด
ความคล่องในการพูด	4	พูดได้ราบรื่นใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
	3	พูดช้า หยุดพูดบ้างเป็นบางครั้งบางคราว
	2	พูดช้า ๆ หยุดพูดบ้างเป็นบางครั้งทำให้เข้าใจยาก
	1	พูดหยุดระยะเวลานานมาก ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
การออกเสียง พยัญชนะ ได้ชัดเจน ถูกต้องใน คำศัพท์หรือข้อความ	4	ออกเสียงถูกต้องเกือบทั้งหมด สื่อความถูกต้อง
	3	ออกเสียงชัดเจน ฟังง่าย สื่อความได้เป็นส่วนใหญ่
	2	ออกเสียงชัดเจนพอที่จะทำให้เข้าใจได้
	1	ออกเสียงไม่ชัดเจนจนแทบฟังไม่รู้เรื่อง
พูดได้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์	4	พูดได้ถูกต้องตาม โครงสร้างประโยค
	3	พูดได้ถูกต้องบางคำ บางประโยค
	2	พูดได้ถูกต้องบางส่วน
	1	พูดได้ทั้งคำและ โครงสร้างประโยคแต่ไม่ถูกต้อง
การออกเสียงหนัก เบา ใช้ระดับเสียง สูง ต่ำ ได้ถูกต้อง	4	ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน มีการเน้นหนักคำและ ประโยค
	3	ออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ไม่มีการเน้นหนัก
	2	ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง
	1	ออกเสียงถูกน้อยมาก
การพูดสื่อความหมาย	4	พูดสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	3	พูดสื่อสารได้ดีเป็นธรรมชาติ
	2	พูดสื่อสารได้ดีปานกลางเป็นธรรมชาติ
	1	พูดสื่อสารได้น้อยมากเป็นธรรมชาติ
การใช้ภาษาจีนตาม สถานการณ์	4	ใช้ภาษาจีนได้ตรงตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม
	3	ใช้ภาษาจีนได้ใกล้เคียงสถานการณ์
	2	ใช้ภาษาจีนได้ดีปานกลางตามสถานการณ์
	1	ใช้ภาษาจีนได้ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์เท่าที่ควร

ภาคผนวก จ.

ตารางแสดงคะแนน/ร้อยละของทักษะการสื่อสารภาษาจีนจากแบบ
ประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ
สาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน มีผู้ประเมิน 3 คน

ตารางแสดงคะแนน/ร้อยละของทักษะการสื่อสารภาษาจีนจากแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน มีผู้ประเมิน 3 คน

ลำดับ	หัวข้อการประเมิน					
	ความคล่องในการพูด	การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การออกเสียงหนักเบา ใช้ระดับเสียง สูง ต่ำ ได้ถูกต้อง	การพูดสื่อความหมาย	การใช้ภาษาเงินตามสถานการณ์
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						

ตารางแสดงคะแนน/ร้อยละของทักษะการสื่อสารภาษาจีนจากแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน มีผู้ประเมิน 3 คน (ต่อ)

ลำดับ	หัวข้อการประเมิน					
	ความคล่องในการพูด	การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การออกเสียงหนักเบา ใช้ระดับเสียง สูง ต่ำ ได้ถูกต้อง	การพูดสื่อความหมาย	การใช้ภาษาเงินตามสถานการณ์
21						
22						
23						
24						
25						
26						
27						
28						
29						
30						
31						
32						
33						
34						
35						

ภาคผนวก จ .

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้การสื่อสารภาษาจีน
โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

แบบสอบถาม
สำหรับวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1

**The Development of Chinese Language Communication Skills of Tourism
Vocational 1 Students by Using Situation Based Learning**

ไชยฉัตร โรจน์พลทามล

เค้าโครงวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2562

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1

วัตถุประสงค์

เพื่อสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้การสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานวิจัยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ต่อการเรียนรู้ การสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์ เป็นฐานการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านผู้สอน					
1. ผู้สอนให้ความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์					
2. ครูให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง					
3. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้					
4. ติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน					
5. ผู้สอนให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ					

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
6. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7. กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจ					
8. กิจกรรมการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียน					
9. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มและแสดงความคิดเห็น					
10. กิจกรรมส่งเสริมในการทำงานเป็นทีม					
ด้านการพัฒนานักเรียน					
11. รับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของตนเอง					
12. สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้มากขึ้น					
13. มีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่างๆ					
14. นักเรียนเรียนรู้จากห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง					
15. นักเรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่คล้ายๆกับสถานการณ์จริง					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

นายไชยฉัตร โรจน์พลทามล

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2559

การแพทย์แผนจีนบัณฑิต (พจ.บ.) สาขาการแพทย์แผนจีน

คณะการแพทย์แผนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

อาจารย์พิเศษกรุงเทพมหานคร วิชาภาษาจีน

